

T.C.
BAŞBAKANLIK
Kanunlar ve Kararlar Genel Müdürlüğü

Sayı : B.02.0.KKG.0.10/101-1099 / 2470

30/5 /2005

Konu : Kanun Tasarısı

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Adalet Bakanlığı'na hazırlanan ve Başkanlığınıza arzı Bakanlar Kurulu'na 23/05/2005 tarihinde kararlaştırılan "Hâkimler ve Savcılar Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı" ile gerekçesi ilişikte gönderilmiştir.

Gereğini arz ederim.

Recep Tayyip ERDOĞAN
Başbakan

EKİ :

- 1- Kanun Tasarısı
- 2- Gerekçe (Genel-Madde)

T.C.M.M. BAŞKANLIĞI	
Tali Kom.	- Anayasa - Plan ve Bütçe
Esas Kom.	- Adalet
Tarih	1.6.2005 - 1/1039
K. İmza	10/39
SAĞERİN	

10/39
37/40 501
500/101
30/5/05

Büyük

GENEL GEREKÇE

Hukukun üstünlüğünü esas alan devletlerin en temel fonksiyonlarından biri yargıdır. Anayasamızın 9 uncu maddesine göre Türk Milleti adına yargı yetkisini kullanan bağımsız mahkemeler, hukukun üstünlüğünü kesin şekilde gerçekleştirecek nihaî organlardır.

Çağımızda bütün alanlarda olduğu gibi, yargıda da insan unsuru büyük önem taşımaktadır. Bilindiği üzere, hâkim ve savcılar, meslek öncesi eğitimden sonra ad çekme ile mesleğe atanmaktadırlar. Görev yerlerine atanan hâkim ve savcılarının yoğun ve sürekli bir mesaiyi gerektiren görevlerinin kesintiye uğramaması asıldır. Nitelikli ve çağdaş bilgi düzeyine erişmiş, objektif davranmayı ilke edinmiş hâkim ve savcılar, temel hak ve hürriyetlerin güvencesidir. Hukuk devletinde adaleti tesis etmek üzere gerekli yetkilerle donatılmış olan hâkim ve savcılarının adil, dürüst ve titiz yargılama yaparak, toplumda adalete güven duygusunu yerleştirmeleri gerekir. Yargılama faaliyetini yürüten hâkim ve savcılarının, meslekî ve bilimsel açıdan gelişmeleri, adalet hizmetinin etkin ve verimli bir şekilde yerine getirilmesini sağlayacaktır.

Yargılama faaliyetinin en temel unsurlarından olan hâkimlik ve savcılık, kariyer meslek olması nedeniyle teorik ve pratik bakımdan yoğun bir bilgi birikimini gerektirir. Yargılama faaliyetinin etkin bir biçimde sürdürülerek sonuçlandırılması; aylık ve ödeneklerinin cazip hâle getirilmesi suretiyle, nitelikli ve yetkin kişilerin hâkimlik ve savcılık mesleğine özendirilmesiyle mümkündür.

Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının 140 ncı maddesinde;

“Hâkimler ve savcılar adli ve idarî yargı hâkim ve savcıları olarak görev yaparlar. Bu görevler meslekten hâkim ve savcılar eliyle yürütülür.

Hâkimler, mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esaslarına göre görev ifa ederler.

Hâkim ve savcılarının nitelikleri, atanmaları, hakları ve ödevleri, aylık ve ödenekleri, meslekte ilerlemeleri, görevlerinin ve görev yerlerinin geçici veya sürekli olarak değiştirilmesi, haklarında disiplin kovuşturması açılması ve disiplin cezası verilmesi, görevleriyle ilgili veya görevleri sırasında işledikleri suçlarından dolayı soruşturma yapılması ve yargılanmalarına karar verilmesi, meslekten çıkarmayı gerektiren suçluluk veya yetersizlik hâlleri ve meslek içi eğitimleri ile diğer özlük işleri mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esaslarına göre kanunla düzenlenir.

Hâkimler ve savcılar altmışbeş yaşını bitirinceye kadar hizmet görürler; askerî hâkimlerin yaş haddi, yükselme ve emeklilikleri kanunda gösterilir.

Hâkimler ve savcılar, kanunda belirtilenlerden başka, resmî ve özel hiçbir görev alamazlar.

Hâkimler ve savcılar idarî görevleri yönünden Adalet Bakanlığına bağlıdırlar.

Hâkim ve savcı olup da adalet hizmetindeki idarî görevlerde çalışanlar, hâkimler ve savcılar hakkındaki hükümlere tâbidirler. Bunlar, hâkimler ve savcılara ait esaslar dairesinde sınıflandırılır ve derecelendirilirler, hâkimlere ve savcılara tanınan her türlü haklardan yararlanırlar.” hükümlerine yer verilmiştir.

Handwritten signature or mark.

Hâkim ve savcılarla ilgili olarak, Avrupa Birliği ve Avrupa Konseyi kaynaklarına bakıldığında;

29 Kasım 1985 tarihli Birleşmiş Milletler Yargı Bağımsızlığına Dair Temel Prensipler’de;

“... Hâkimlerin görev süresi, bağımsızlığı, güvenliği, alacakları yeterli ücret, hizmet şartları, emekli aylıkları ve emeklilik yaşı kanunda yeterli biçimde güvence altına alınır... Hâkimlerin yükselmeleri yeterlilik, dürüstlük ve deneyim gibi objektif nedenlere dayanır... Meslekî sıfatları nedeniyle bir hâkim hakkında yapılan bir suç isnadı veya bir şikâyet, uygun bir usule göre hızla ve adil bir biçimde takip edilir. Hâkimler adil olarak yargılanma hakkına sahiptir. Hâkim tarafından aksi talep edilmedikçe, incelemenin ilk aşaması gizli tutulur... Hâkimler sadece görevlerini yapamayacak duruma gelmeleri veya görevleriyle bağdaşmayacak davranışlarda bulunmaları sebebiyle görevlerinden alınabilir veya görevlerine son verilebilir...”;

Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi’nin 13 Ekim 1994 tarihli, R (94) 12 sayılı Tavsiye Kararı’nda;

“...Hüküm verme süreci içerisinde hâkimler; bağımsız olmalı ve her türlü çevreden, her türlü nedenle doğrudan veya dolaylı olarak gelebilecek müdahalelerden, tehditlerden, baskılardan, teşviklerden, uygunsuz etkilerden ve sınırlamalardan uzak biçimde hareket edebilmelidir. Hâkimleri bu şekilde etki altında bırakmayı amaçlayan kişilere karşı kanunla yaptırımlar öngörülmelidir...Hâkimlerin görev süreleri ve maaşları kanunla teminat altına alınmalıdır... Yasama ve yürütme organı, hâkimlerin bağımsızlığını sağlamalı ve hâkimlerin bağımsızlığını tehlikeye sokan hiçbir adım atılmamalıdır... Yeterli sayıda hâkim çalıştırılmalı ve bu kişilere gerek atanmaları öncesinde, gerek kariyerleri süresince mahkemeler ve mümkün olduğu takdirde diğer otorite ve kurumlar nezdinde pratik eğitim verilmesi gibi uygun eğitim imkânları sağlanmalıdır. Bu eğitim, hâkim için ücretsiz olmalı ve özellikle yeni mevzuat ve mahkeme kararlarını kapsamalıdır. Verilecek eğitim gerektiğinde, mahkemeler ve Avrupa kurumları veya diğer yabancı kurumlara yapılacak çalışma ziyaretlerini içermelidir. ...Hâkimlerin statüsü ve maaşlarının, görev onuru ve yüklendikleri sorumluluklara uygun olması sağlanmalıdır... Ehil hâkimlerin işe alınması ve işte kalıcılığın sağlanması için açık bir kariyer yapısı oluşturulmalıdır... Mahkemelerin aşırı iş yükünün azaltılması ve önlenmesi için R(86)12 sayılı Tavsiye Kararı’na uygun suretle, adli olmayan görevlerin diğer kişilere verilmesi hususunda uygun önlemler alınmalıdır. Hâkimlere, hukukun doğru uygulanması, davaların hızlı, etkin ve âdil sonuçlandırılmasının temini için adli sorumluluklarını kullanmalarını teminen yeterli yetki ve görevler verilmelidir. ... Hâkimlerin görevlerini etkin ve eksiksiz bir şekilde yerine getirmemesi veya disiplin cezasını gerektiren bir suçun varlığı hâlinde, adli bağımsızlığı zedelemeyecek şekilde gerekli tüm önlemler alınmalıdır... İlgili kanun; hakkında şüphe bulunan hâkime, davanın uygun bir sürede sonuçlandırılması ve tüm iddialara cevap verme hakkının bulunması hususu gibi Sözleşmenin gerektirdiği tüm hususları kapsamalıdır...”

şeklinde ifadelere ve ilkelere yer verildiği görülmektedir.

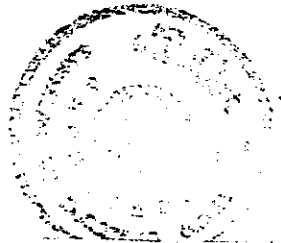
İnsan Haklarını ve Ana Hürriyetleri Korumaya Dair Avrupa Sözleşmesinin "Adil Yargılama" kenar başlıklı 6 ncı maddesinin (1) numaralı fıkrasında "Her şahıs gerek medenî hak ve vecibeleriyle ilgili nizalar gerek cezaî sahada kendisine karşı serdedilen bir isnadın esası hakkında karar verecek olan kanunî müstakil ve tarafsız bir mahkeme tarafından davasının makul bir süre içinde hakkaniyete uygun ve alenî bir surette dinlenmesini istemek hakkını haizdir." hükmüne yer verilmiştir. Makul süre içinde davaların tamamlanması "adil yargılama ilkesi"nin bir unsurudur. Bu konuda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin bazı kararlarında, yargılama makamlarının kendilerinden bekleneni yapmış olmasına rağmen görev dışı başka nedenlerle - hâkim açığı, siyasi ortam, ulusal hukuktaki boşluklar, iş yükünün ağırlığı gibi - makul sürenin aşılması hâlinde, devletlerin sorumlu tutulacağı ifade edilmiştir.

Avrupa Birliğinin Ülkemiz hakkında açıkladığı 2003 Yılı İlerleme Raporunun, Yargı Sistemine ilişkin bölümünde, yargının ağır iş yükünün olumsuz bulunan hususlar arasında sayıldığı görülmektedir. Söz konusu bölümde, yargının işleyişi ile ilgili olarak hâkim ve savcılarının büyük bir iş yükü ile karşı karşıya oldukları, mahkemeler üzerindeki bu ağır iş yükünün, duruşmalara yeterince zaman ayrılmasına izin vermeyerek, dosyaların yeterince tartışılmamasına ve bunun da savunma hakkının kullanılması konusunda olumsuz etkilere neden olduğu ifade edilmektedir.

Öte yandan, Avrupa Birliği Komisyonunun görevlendirdiği uzmanların, 28 Eylül 2003-10 Ekim 2003 tarihleri arasında Ülkemize yaptıkları çalışma ziyareti sonucunda hazırladıkları, Türkiye Cumhuriyetinde Yargı Sisteminin İşleyişine İlişkin İstişarî Ziyaret Raporunun, Adalet Sisteminde Kalite ve Verimlilik bölümünde, Ülkemizde hâkim ve savcılarının sayısının her yıl baktıkları davaların sayısı ve yargılamanın ortalama süresi ile karşılaştırılması sonucunda, adli sistemin büyük bir iş birikimi ile karşı karşıya kaldığı ve her bir hâkimin yıl boyunca ortalama 423 davayı sonuçlandırması gerektiği ve birikmiş davaların gereklerini yerine getirmede oldukça yetersiz olduğu, Cumhuriyet savcılarının ise, her yıl ortalama 669 hazırlık soruşturmasına bakmak zorunda oldukları ifade edilerek, Türkiye'de adli sistemin verimliliğini ve işlevini artırımının zorunlu bir ihtiyaç olduğu vurgulanmıştır.

Adli yargıdaki mahkemelerin durumunu gösteren rakamlara bakıldığında; Türkiye genelinde 2003 yılında 3703 mahkeme bulunmaktadır. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun, mahkemelerin bir yıl içerisinde bakabileceği asgarî ve azamî dava sayılarını baz alarak verdiği 14/9/1981 tarihli ve 125 sayılı İlke Kararına göre, 368 ağır ceza mahkemesi, 1047 asliye ceza mahkemesi, 497 sulh ceza mahkemesi, 76 çocuk mahkemesi, 1092 asliye hukuk mahkemesi, 359 sulh hukuk mahkemesi, 161 iş mahkemesi, 959 icra mahkemesi, 277 ticaret mahkemesi, ülke genelinde olması gereken mahkeme sayısıdır. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun anılan kararı uyarınca iş durumuna göre toplam 6161 mahkemenin görev yapması gerekmektedir. Bu durumda Türkiye genelinde 2458 yeni mahkemenin kurulmasına ihtiyaç olduğu anlaşılmaktadır.

Mevcut mahkemelerde görev yapan hâkim sayısı yönünden; Türkiye genelinde hâlen 4303 hâkim mahkemelerde çalışmakta olup, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun söz konusu kararı ile bir yıl içerisinde her mahkemenin türüne ve özelliğine göre bakabileceği dava sayısının asgarî ve azamî sınırı ile hâkim ve Cumhuriyet savcısı ile diğer personel yönünden iş durumuna göre tespit edilen standart kadro esas alındığında, mevcut iş durumuna göre 7603 hâkimin görev yapması gerekmektedir. 2003 yılı iş durumuna göre ihtiyaç duyulan hâkim sayısı 3300'dür.

İş yükü fazla olan adliyelerdeki mahkeme ve hâkim sayısı yönünden; Ankara Adliyesinde 148 mahkemede 201 hâkim ve 93 Cumhuriyet savcısı görev yapmakta olup, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu kriterlerine göre 470 mahkemenin kurulması, 626 hâkim ve 207 Cumhuriyet savcısının görev yapması gerekmektedir. Bu duruma göre, Ankara Adliyesinde 2003 yılı için 322 yeni mahkemenin kurulması, 425 hâkim, 114 Cumhuriyet savcısının ilâve olarak atanmasına ihtiyaç bulunmaktadır. Ayrıca, İstanbul'da Bakırköy Adliyesinde hâlen değişik 50 mahkemede 66 hâkim, 49 Cumhuriyet savcısı görev yapmakta iken, Yüksek Kurul kararına göre 146 mahkemenin kurulması, 208 hâkim ve 156 Cumhuriyet savcısının görev yapması gerekmektedir. 2003 yılı iş durumuna göre söz konusu adliyede 96 yeni mahkemeye, 142 hâkim ve 107 Cumhuriyet savcısına ihtiyaç bulunmaktadır.

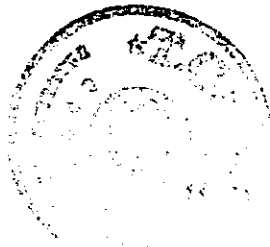
Avrupa Birliğine üye ülkelerde görev yapan bir hâkimin bir yılda baktığı dava sayısı, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun söz konusu kararında Ülkemiz için tespit ettiği sayının çok altındadır. Bu konuda, bazı Avrupa Birliği ülkelerinin adli teşkilâtları açısından da örnekler vermek gerekirse; Almanya'da 20901 hâkim ve 5150 savcı, Belçika'da 1583 hâkim ve 774 savcı, İsveç'te 9317 hâkim, Portekiz'de 1551 hâkim ve 1176 savcı, Hollanda'da 1712 hâkim ve 450 savcı, İngiltere'de ise hukukçu ve hukukçu olmayan 28500 hâkim ile Kraliyet Soruşturma Bürosunda savcılık görevini üstlenen 7700 kişi çalışmaktadır. Söz konusu ülkelerin nüfuslarının ve mahkemelere intikal eden davaların azlığı dikkate alındığında, ülkemizdeki mahkemelerin ve görev yapan hâkim ve Cumhuriyet savcısı sayısının yeterli olmadığı görülmektedir.

Ülkemizdeki hızlı nüfus artışına bağlı olarak, adliyelerdeki iş yükünün artması yanında, yeni kurulan adliyeler ve birimler de, görevde bulunan hâkim ve savcı sayısının yetersiz kalmasına sebep olmaktadır.

Öte yandan; 26/9/2004 tarihli ve 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun, 1/6/2005 tarihinde yürürlüğe girecek olup, bu tarihten başlayarak en geç iki yıl içinde bölge adliye mahkemeleri kurulacaktır. Bu Kanunun 43 ve 44 üncü maddeleri hükmüne göre en az birinci sınıfa ayrılmış hâkimler ile meslekte en az sekiz yıl üstün başarı ile görev yapmış savcılar bu mahkemelere atanabileceklerdir. Bu nedenle de, çok sayıda birinci sınıfa ayrılmış ve birinci sınıf hâkim ve savcıya ihtiyaç bulunmaktadır. Bugün itibarıyla adli yargıda 389 birinci sınıfa ayrılmış; 955 birinci sınıf olmak üzere toplam 1344 hâkim bulunmakta olup, bunlardan 254 hâkim Ankara, 503 hâkim İstanbul, 180 hâkim İzmir'de olmak üzere toplam 937'si üç büyük ilde görev yapmaktadır. Bölge Adliye Mahkemelerinin kurulması ile birlikte bu mahkemelerde 960 hâkim ve 500 savcı olmak üzere toplam 1460 meslek mensubunun görev yapması plânlanmaktadır. Bu gün adli yargıda, birinci sınıfa ayrılmış olup, üç yılını dolduran 377 hâkim ve 230 savcı bulunmaktadır. Ayrıca, yaklaşık 350 civarında hâkim ve savcı bu Tasarıda getirilen hükümler nedeniyle birinci sınıfa ayrılma incelemesine tâbi tutulma hakkını elde edecektir. Bölge adliye mahkemelerinin kuruluşu için öngörülen iki yıllık süre içinde de aynı sayıda meslek mensubunun bu hakkı elde edecek duruma gelecek olması hesaplandığından, 700 hâkim ve savcının tümünün yeni kurulacak mahkemelerde görevlendirilmesi hâlinde dahi, 760 açık olacaktır. Bu açığın da mevcut hâkim ve savcılar arasından karşılanması durumu ortaya çıkacaktır ki yukarıda anlatılan ve mevcut mahkemelerde görev yapanlar bakımından var olan sıkıntının giderek büyümesinin önüne geçilmesi amacıyla, bu sıkıntının ortadan kaldırılmasına kadar geçeceği düşünülen beş yıllık süre içinde, stajının yarısını tamamlayan adli ve idarî yargı hâkim ve savcı adaylarının, hâkimlik ve savcılık mesleğine atanabilmelerine imkân sağlayacak düzenlemelerin yapılması zorunluluğu doğmaktadır.

Bunların yanında, günümüzde meydana gelen sosyal, siyasal ve ekonomik değişiklikler, Avrupa Birliğine uyum kapsamında yapılan yasal düzenlemeler ile yeni kurulan müesseseler karşısında, yargı yetkisinin yerine getirilmesinde en önemli rolü üstlenen hâkim ve savcılarının niteliklerini, atanmalarını, hak ve ödevlerini hükme bağlayan Hâkimler ve Savcılar Kanununun bir bütün olarak gözden geçirilmesi ve gerekli değişikliklerin yapılması zorunlu hâle gelmiştir.

Belirtilen zorunluluklardan hareketle, Avrupa Birliği ve Avrupa Konseyi kaynaklarında değinilen ilkeler ve Anayasamızın ilgili hükümleri dikkate alınmak suretiyle hazırlanan bu Kanun Tasarısında, uygulamada yaşanan sıkıntıların giderilmesi ile hâkim ve savcılarının niteliklerine, atanmalarına, hak ve ödevlerine ilişkin düzenlemelerin, mesleğin gereklerine ve önemine uygun bir hâle getirilmesi amaçlanmıştır.

Handwritten signature or mark.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- Maddeyle, 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (c) endinin ikinci paragrafı değiştirilmiş, (h) bendinde geçen "ağır hapis veya" ibaresi madde metninden çıkarılmış ve maddeye yeni bir bent eklenmiştir.

Bilindiği üzere, Anayasanın 140 ıncı maddesinde, hâkimler ve savcılar, adli ve idarî yargı hâkim ve savcılar olarak görev yapacağı, bu görevlerin meslekten hâkim ve savcılar eliyle yürütüleceği, hâkim ve savcılarının nitelikleri, atanmaları ile diğer özlük işlerinin mahkemelerin bağımsızlığı ve hâkimlik teminatı esaslarına göre kanunla düzenleneceği hükme bağlanmıştır. İdarenin eylem ve işlemlerinin hukuka uygunluğunu denetleyen idarî yargıda görev yapan hâkimlerin her şeyden önce geniş bir hukuk bilgisi ve kültürüne sahip olmaları gerekmektedir. 8 inci Beş Yıllık Kalkınma Plânında da, yargı görevini yapan hâkim ve savcılarının, hukuk fakültesi mezunu olmaları gerektiği vurgulanmıştır. Belirtilen nedenlerle, maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (c) bendinin ikinci paragrafında yapılan değişiklikle, idarî yargıda görev yapacak olan hâkim ve savcılarının hukuk fakültesi mezunu olmalarının sağlanması amacıyla matuf bir düzenleme getirilmekle birlikte; programlarında hukuk veya hukuk bilgisine yeterince yer veren siyasal bilimler, idarî bilimler, iktisat ve maliye alanlarında en az dört yıllık yükseköğrenim yapmış olanların, idarî yargı teşkilâtının ihtiyacına göre her dönem için alınacak aday sayısının yüzde yirmisini aşmamak üzere adaylığa alınabileceği öngörülmüştür.

Maddenin (h) bendinde yapılan değişiklikle, madde metni 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ile uyumlu hâle getirilmiştir.

Öte yandan; bir kariyer meslek olan hâkimlik ve savcılık mesleğine avukatlık mesleğinden geçmek isteyenlerin, bu mesleğe yönelik bir eğitim görmelerinin gerektiği gerçeğinden hareketle, avukatlıktan mesleğe kabul edilecek olanların aday statüsünde Türkiye Adalet Akademisinde bir eğitimden geçirilmeleri amaçlanmıştır. Avukatlıktan mesleğe geçmek isteyenler için yaş sınırı otuzbeş olarak belirlenmiş ve fiilen en az üç yıl avukatlık yapmış olmaları şartı getirilmiştir. Bu durumda olanların diğer adaylarla arasında eşitsizliğe sebebiyet verilmemesi ve objektif bir kriter getirilmesi amacıyla kendi aralarında yarışma sınavı yapılması öngörülmüştür.

Madde 2- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci ve son fıkraları değiştirilmektedir.

23/7/2003 tarihli ve 4954 sayılı Kanunla Türkiye Adalet Akademisi kurulduğundan, buna bağlı olarak, 2802 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, her yıl alınacak aday sayısının avukatlık mesleğinden alınacaklarla birlikte Akademinin de görüşü alınmak suretiyle kadro ve ihtiyaç durumuna göre Adalet Bakanlığınca tespit edileceği hükme bağlanmıştır.

2802 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin son fıkrasında yapılan değişiklikle, yönetmelikle düzenlenmesi öngörülen hususlar yeniden hükme bağlanmıştır.

Madde 3- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi başlığıyla birlikte değiştirilmektedir.

Hâkim ve savcı adaylarının meslek öncesi eğitim süresi, 4954 sayılı Türkiye Adalet Akademisi Kanununda hükme bağlanmış ve bu eğitimin nasıl ve ne şekilde yapılacağı da ayrıntılı olarak düzenlenmiş olduğundan, birinci fıkra, adayların eğitiminin bu Kanuna tâbi olarak Türkiye Adalet Akademisi Eğitim Merkezinde yapılacağı yönünde hüküm getirilmiştir.

Tasarının çerçeve 1. maddesindeki düzenlemeyle, avukatlık mesleğinden geçmek isteyenlerin hâkim ve savcı adayı olarak alınmaları söz konusu olduğundan, bunların eğitimlerinin altı ay süreyle aynı Merkezde yapılacağı ikinci fıkrayla hükme bağlanmıştır.

Hâkim ve savcı adaylarının yetiştirilmesi için Devletin imkânları kullanılmaktadır. 4954 sayılı Kanunun 28 inci maddesinde meslek öncesi eğitim süresi kadar mecburî hizmet yükümlülüğü getirilmişse de, uygulamada meslek öncesi eğitim veya mecburî hizmet süresi tamamlanmadan adaylıktan ya da hâkimlik ve savcılıktan ayrılmaların olduğu görülmektedir. Bu durumun önüne geçilmesi ve mesleği gerçekten yapmak isteyenlerin mesleğe girmelerinin sağlanması amacıyla, üçüncü fıkra, ödenecek tazminat miktarı hükme bağlanmıştır.

Bunun yanında, mevcut uygulamada adayların hâkim veya savcı olmaları, meslek öncesi eğitimi tamamlayıp mesleğe kabul edilmelerinden sonra çekilen kur'a ile belirlenmektedir. Bu uygulama, adayların hâkimlik ve savcılık mesleğine hazırlanmasında bazı sakıncalara neden olmaktadır. Avrupa Birliğinin konuyla ilgili raporları da dikkate alınmak suretiyle, adayların mesleğe daha hazırlıklı başlayabilmeleri için hâkim veya Cumhuriyet savcısı olarak atanacak şekilde ayrılmaları ve eğitimlerinin kalan sürelerini buna göre yapmaları amacıyla maddenin son fıkrası düzenlenmiştir.

Madde 4- Tasarıyla, 2802 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin ikinci fıkrası yürürlükten kaldırıldığından, buna bağlı olarak maddenin üçüncü fıkrasında yer alan "Yukarıdaki fıkralarda" ibaresi, "Birinci fıkra" şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 5- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci, ikinci ve son fıkrası değiştirilmektedir.

Adayların, adaylık dönemi öncesi veya adaylık dönemi içinde askerliklerini yapmayıp mesleğe kabulden sonra askere gitmeleri, hizmetin aksamasına ve bazı yerlerde ihtiyaçtan fazla hâkim ve savcı bulundurulmasına neden olabilmektedir. Ayrıca hâkim ve savcı olarak görev yapan birinin daha sonra kısa dönem askerlik yapması da bazı sıkıntılara neden olmaktadır. Bu nedenlerle, birinci fıkra, yapılan değişiklikle, erkek adayların mesleğe kabulden önce askerliklerini yapmalarının sağlanması amaçlanmaktadır.

Tasarıyla 2802 sayılı Kanunun 10 uncu maddesinde yapılan değişiklikle, meslek öncesi eğitimin son safhasında adlî yargı adaylarının hâkim veya savcı olarak ayrılmaları öngörüldüğünden, bu değişiklik nedeniyle artık adlî yargı adayları için sadece görev yerleri, idarî yargı adayları için ise görevleri ve görev yerleri ad çekme ile belirlenecektir. Bu değişiklik nedeniyle ikinci fıkra yeniden düzenlenmiştir.

Uygulamada yaşanan tereddütleri gidermek amacıyla, son fıkrada yapılan değişiklikle, 4954 sayılı Kanunda belirtilen süreden fazla geçen adaylık süresi ile avukat adaylarının mahkemelerde yaptıkları staj süresinin, kademe ilerlemesi ve derece yükselmesinde değerlendirileceği öngörülmüştür.

Madde 6- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 15 inci maddesi, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulu uygulamaları esas alınarak değiştirilmek suretiyle, hâkim ve savcılarının sınıfları ile kıdemleri düzenlenmiştir.

Maddenin ikinci fıkrası ile birinci sınıfa ayrıldığı tarihten itibaren birinci sınıfa ayrılma niteliklerini yitirmeksizin meslekte üç yıl başarılı görev yapmış hâkim ve savcılarının birinci sınıf olacakları hükmü getirilerek, Yargıtay veya Danıştay üyeliğine seçilebilmek için yeterli sayılan üç yıllık bekleme süresi birinci sınıf olmak için de yeterli sayılmıştır. Mevcut uygulamada birinci sınıfa ayrıldıktan sonra üç yılını dolduran bir hâkim veya savcı Yargıtay veya Danıştay üyeliğine seçilebilmekte ve bunun sonucunda birinci sınıf olmakta ancak, Adalet Bakanlığında genel müdür yardımcılığına dahi atanamamaktadır. Diğer bakanlıklarda birinci dereceye gelmiş bir kamu görevlisi müsteşarlık dahil her türlü göreve atanabilirken Adalet Bakanlığında birinci dereceye geldikten sonra altı yıl daha beklemesi gerekmektedir.

Kaldı ki kamu görevlerinde gelinebilecek son noktanın birinci derecenin dördüncü kademesi olduğu, bu hakkı kazandıktan sonra üç yıl daha beklemenin gereksiz olduğu açıktır.

Öte yandan, 26/9/2004 tarihli ve 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanun, 1/06/2005 tarihinde yürürlüğe girecek olup, bu tarihten başlayarak en geç iki yıl içinde bölge adliye mahkemeleri kurulacak, Kanunun 43 ve 44. maddeleri hükmüne göre en az birinci sınıfa ayrılmış hâkimler ile meslekte en az sekiz yıl üstün başarı ile görev yapmış savcılar bu mahkemelere atanabileceklerdir. Hâli hazırda görevde bulunan ve birinci sınıfa ayrılmış veya birinci sınıf olanların sayısının azlığı yanında, 1/6/2005 tarihinde yürürlüğe girecek olan ceza mevzuatımızın uygulanmasında karşılaşılabilecek sıkıntılardan çekinen, ceza mahkemelerinde görevli olup, emekliliğe hak kazanmış ve Büyükşehirlerde ağır iş yükü altında çalışan hâkim ve savcılarının emekliliği tercih etme yönünde eğilimleri olduğu bilinmektedir. Bu nedenle de, çok sayıda birinci sınıf hâkim ve savcıya ihtiyaç bulunmaktadır.

Bu itibarla, birinci sınıfa ayrıldıktan sonra, birinci sınıf olmak için gerekli bekleme süresi üç yıla indirilerek, başarısı ile kendini kanıtlamış hâkim ve savcılarının en yüksek göstergeye üç yıl daha erken ulaşmaları temin edilmiş olacaktır.

Madde 7- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun kademe ilerlemesinin usul ve esaslarına ilişkin 19 uncu maddesinin (a) bendine yapılan ilâveyle, yüksek lisans veya doktora yapılması veya askerlik hizmetinin saydırılmasındaki fiilî uygulama maddeye yansıtılmış; maddenin (b) bendinde yapılan değişiklikle de, olumlu sicil almak ifadesi açık olmadığından ve her yıl için sicil alınmadığından, daha uygun olan bir ifadeye yer verilmiştir.

Madde 8- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun derece ilerlemesinin koşullarını düzenleyen 21 inci maddesinin (a) bendinde yapılan değişiklikle, yüksek lisans veya doktora yapılması veya askerlik hizmetinin saydırılmasındaki fiilî uygulama maddeye yansıtılmış; (b) bendinde yapılan değişiklikle, sadece mahkeme hükmü değil bu hükmün kesinleşmiş olması koşulu getirilmiştir.

28

2802 sayılı Kanunun 21 inci maddesinin (c) bendinde yapılan değişiklikle de, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun ilke kararı ile tespit edilmiş bulunan, derece ilerlemesi incelemesi dönemi içinde Yargıtay veya Danıştaydan verilen notların belirli bir sayıda olması şartının aranmasına yönelik düzenlemenin kanunî dayanağa kavuşturulması ve 5235 sayılı Kanun hükümlerine uygunluğun sağlanması amacıyla "kanun yolu incelemesinden geçen iş sayısı ve bu inceleme üzerine" ibaresi eklenmiştir. Ayrıca "katıldıkları meslek içi ve uzmanlık eğitimleri" ibaresi de maddeye eklenerek, hâkim ve savcılarının uzmanlaşmalarına yönelik eğitimlere katılmalarının teşvik edilmesi amaçlanmıştır.

Madde 9- 2802 sayılı Kanunun üst mercilerce verilecek sicillere ilişkin 23 üncü maddesinin birinci fıkrası değiştirilmek suretiyle, Avrupa Konseyi Bakanlar Komitesi Tavsiye Kararında "Hüküm verme süreci içerisinde hâkimler; bağımsız olmalı ve her türlü çevreden, her türlü nedenle doğrudan veya dolaylı olarak gelebilecek müdahalelerden, tehditlerden, baskılardan, teşviklerden, uygunsuz etkilerden ve sınırlamalardan uzak biçimde hareket edebilmelidir. ... Hâkimler; vicdanlarına, maddî vakıayı yorumlamalarına ve kanunun açık hükümlerine göre, davalar hakkında tarafsız biçimde karar verme bakımından, sınırsız bir özgürlüğe sahip olmalıdırlar. Hâkimler, davalarının esası hakkında, yargı dışında hiç kimseye rapor vermek zorunda bırakılmamalıdırlar." şeklinde belirtilen ve Anayasamızda da ifadesini bulan bağımsızlık ilkesi nedeniyle, hâkimlere sicil verilmesi uygulamasından vazgeçilerek, madde sadece Cumhuriyet savcılarında sicil verilmesi şeklinde düzenlenirken, 1/6/2005 tarihinde yürürlüğe girecek 5235 sayılı Kanun hükümlerince bu mahkemelerde görev alacak Cumhuriyet savcılarında sicil fişlerinin kimler tarafından düzenleneceği de belirtilmiştir.

Madde 10- 4954 sayılı Kanunla, Adalet Bakanlığının ilgili kuruluşu olarak kurulan Türkiye Adalet Akademisinde hâkim ve savcılar da görev aldığından, Adalet Bakanlığının bağlı ve ilgili kuruluşlarında görev yapan hâkim ve savcılardan birinci sınıf olmayanlar hakkındaki sicil fişlerinin doldurulması konusunun açıklığa kavuşturulması amacıyla, maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 25 inci maddesinde gerekli değişiklik yapılmıştır.

Madde 11- Yargıtay veya Danıştayda görev yapan birinci sınıf olmayan hâkim ve savcılar hakkındaki sicil fişlerinin doldurulması konusunun açıklığa kavuşturulması amacıyla yerleşmiş teamüllere uygun olarak maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 26 ncı maddesinde gerekli değişiklik yapılmıştır.

Madde 12- Maddeyle 2802 sayılı Kanunun 28 maddesinin başlığı ile birinci, üçüncü ve altıncı fıkraları değiştirilmektedir.

Hâkim ve savcılarının terfi incelemelerine esas olmak üzere, kanun yolu incelemesinden geçen işleri için not verilmektedir. Maddenin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle; ceza davalarında iddianameyi düzenleyen, yargılamaya katılan ve kanun yolu incelemesine başvuran Cumhuriyet savcılarının tayin, yetki değişikliği gibi sebeplerle farklı olabileceğinden, bu kişiler hakkında not belirlenirken göz önünde tutulacak kriterler açıklanmıştır.

Maddenin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle, kanun yolu incelemesi yapılan karar hakkında bir kanaat edinilememesi durumunda, bu karar için notsuz belge düzenlenmesi gerekeceği ve ayrıca incelenen karara uygun muhalefet şerhinin bulunduğu hâlde uygulamada olumsuz not verilebildiği ve bu durumda yakınmalara sebep olduğu sorunun aşılması amacıyla, bu hâllerde olumsuz not verilmeyeceği düzenlenmiştir.

Maddenin altıncı fıkrasında yapılan değişiklikle de, bölge adliye mahkemesi idarelerince yapılacak incelemelerin maddedeki ilkeler doğrultusunda, uygulamada meydana gelebilecek durumlara göre Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirleneceği ifade dılmıştır.

Madde 13- Hâkimlik ve savcılık mesleğinde bulunanların, 2802 sayılı Kanunda belirlenen usul ve esaslara göre yükselmeleri, mesleğin bir kariyer meslek olması nedeniyle büyük önem taşımaktadır. Bu nedenle, bir derecede iki veya bir sınıfta üç defa yükselmeye aday görülmeyenlerin meslekte kalıp kalmamalarına dair verilen kararların uygulanma tarihleri de önem arz etmektedir. Meslekte kalmalarının uygun olmadığı düşünülen kişilerin, haklarında alınan kararın kesinleşmesi için geçecek süre içinde mesleği icra etmeyi sürdürmelerinin önüne geçilmesi amacıyla maddenin ikinci fıkrasına bir cümle eklenmiştir.

2802 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin üçüncü ve dördüncü fıkralarının uygulanması sırasında doğan sıkıntıların giderilmesi amacıyla, kademe ilerlemesi veya derece yükselmesi incelemesinin hangi hâllerde yapılamayacağı, duraksamalara mani olacak şekilde yeniden kaleme alınmıştır.

Madde 14- 2802 sayılı Kanunun yürürlükteki 31 inci maddesi hükmünün uygulamasında, ücretli izin alarak yüksek lisans veya doktora yapmak isteyenler ile görevine devam ederken haricen yüksek lisans veya doktora yapmak isteyenler arasında bir ayırım yapılmaması sebebiyle sıkıntılar yaşanmaktadır.

2802 sayılı Kanunun 31 inci maddesinde yapılan değişiklikle, hâkim ve savcılarının bilimsel çalışmalar yapmalarına olanak tanınması, mesai haricinde veya yıllık izinleri sırasında seminer ve ödevler yoluyla yüksek lisans ve doktora yapabilmelerine zemin hazırlanabilmesi için açık bir düzenleme getirilmiştir. Ayrıca 4954 sayılı Kanunla kurulan Türkiye Adalet Akademisinde düzenlenecek uzmanlık programlarına katılmanın desteklenmesi ve gerekliliği de göz önünde tutularak, bu programlarda başarıyla geçen sürelerin, iki yılı aşmamak üzere kademe ilerlemesi ve derece yükselmesinde değerlendirileceği hükme bağlanmıştır.

Madde 15- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun İkinci Kısımının Dördüncü Bölümünün başlığı ve birinci sınıfa ayrılma koşullarını düzenleyen 32 inci maddesinin ikinci fıkrası değiştirilmiş, maddeye bir fıkra eklenmiştir.

Yapılan değişiklikle, Türkiye Adalet Akademisinin bir akademik yıldan az olmayan programlarını başarı ile bitirenlere de dokuz yılda birinci sınıf incelemesine tâbi tutulabilme imkânı tanınmış ve Tasarının çerçeve 16 ncı maddesiyle değiştirilen 2802 sayılı Kanunun 33 üncü maddesindeki birinci sınıfa ayrılma koşul ve yöntemlerine dair ilkelere ilişkin hüküm, bu maddeye yeni bir fıkra olarak eklenmiştir.

Madde 16- 2802 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin beşinci fıkrasında, "Bölgelerde başarısızlığı ve görev gereklerine uyumsuzluğu belgelerle saptananların, o bölgedeki görev süresini doldurup doldurmadığına ve meslek kıdemine bakılmaksızın, hizmetinden yararlanılabilecek diğer bir bölgeye veya bulunduğu bölge seviyesinde bir yere naklen ataması yapılabilir." hükmü yer almaktadır. Anılan hükmün uygulanmasında, hâkim ve savcılarının gizli sicil dosyalarında bulunan müfettiş hâl kâğıtları esas alınmaktadır. Birinci sınıf olan bir hâkim ve savcının çalışmalarında başarılı olup olmadığının değerlendirilmesinin ve bunun sonucunda görev yerinin değiştirilmesinin yalnızca hâl kâğıtlarına göre yapılması

rahatsızlık meydana getirmekte ve yeterli görülmemektedir. Bu nedenle birinci sınıf olan hâkim ve savcılarının başarılarının da, daha önceki terfilerinde olduğu gibi Yargıtay ve Danıştay'dan geçirdikleri işlerden aldıkları notları, baktıkları işlerin ne kadarını sonuçlandırdıkları, birikime ve teraküme sebep olup olmadıkları gibi objektif kriterlerle değerlendirilmesi ve bu değerlendirme sonucunda başarısız bulunmaları durumunda, 2802 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin beşinci fıkrası uyarınca işlem yapılması hakkaniyete daha uygun olacağından söz konusu düzenleme yapılmıştır. Buna göre; birinci sınıf hâkim ve savcılarının başarılı olup olmadıkları, çalışmalarının, müfettiş hâl kâğıtları, iş cetvelleri ve not oranları ile varsa meslekî ve akademik çalışmaları dikkate alınmak suretiyle Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca değerlendirilerek tespit edilecektir. Bu değerlendirme sonucunda hâkim ve savcılarının özlük hakları ile ilgili her hangi bir tasarrufta bulunulmamaktadır. Birinci sınıf olmakla almış bulundukları tazminat, ek gösterge gibi özlük hakları müktesep hak olarak korunmaktadır.

Madde 17- Uygulamada çift ve tek hâkimli asliye mahkemeleri bulunmadığından ve 5235 sayılı Kanun 1/6/2005 tarihinde yürürlüğe gireceğinden, 2802 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin üçüncü fıkrasında yapılan değişiklikle, adli yargıda aynı bölgedeki yerlerden bölge adliye mahkemesinin; asliye hukuk mahkemesinin bulunduğu yerlerden de ağır ceza mahkemesinin bulunduğu yerin hizmet yeri bakımından üstün olduğu vurgulanmıştır.

Madde 18- 2802 sayılı Kanunun yürürlükteki 37 nci maddesindeki düzenleme nedeniyle, Bakanlık Müsteşarlığı ile genel müdür yardımcılığı ve müstakil daire başkanlıklarına atama için aynı şartlar aranmaktadır. Söz konusu maddede yapılan değişiklikle, görevin önemi ve atama yapılacak makam dikkate alınarak, üst görevler için birinci sınıf, daha alt görev kabul edilebilecek genel müdür yardımcılığı ve müstakil daire başkanlığı ve İşyurtları Kurumu Daire Başkanlığı için ise birinci sınıfa ayrılmış olma, genel müdürlük daire başkanlıkları ile Araştırma, Plânlama ve Koordinasyon Kurulu üyeliklerine ise meslekte fiilen en az sekiz yıl çalışmış ve ikinci dereceye yükselmiş bulunma şartı getirilmek suretiyle, diğer bakanlıklardaki atama şartlarıyla paralellik sağlanmıştır. Maddede geçen "fiilen görev yapma" ibaresi, hâkim veya savcı unvanıyla çalışılan bütün görevlerde geçen süreyi ifade etmektedir.

Madde 19- Tasarıyla, 2802 sayılı Kanunun 39 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları yürürlükten kaldırıldığından, buna bağlı olarak maddenin son fıkrasında yer alan "Yukarıdaki fıkralarda" ibaresi, "Birinci fıkrada" şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 20- 2802 sayılı Kanunun 47 nci maddesinde, hâkim ve savcılarının hizmetin gereği olarak, sürekli görev yerlerinin dışındaki bir yargı çevresinde veya aynı yerde geçici yetki ile görevlendirilmesinin Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yetkisinde olmakla birlikte, gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde hizmetin aksamaması için bu yetkinin Adalet Bakanınca kullanılabileceği, bu kararın Kurulun ilk toplantısında onaya sunulacağı hükme bağlanmıştır. Özellikle adli tatil içerisinde yapılan geçici yetkilendirmelerin onaya sunulması aşamasında aynı zamanda kaldırılması gerekliliği de söz konusu olacağından, bu durum uygulamada bazı zorlukların ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Bu sıkıntının giderilmesine yönelik olarak, mazereti olan hâkim ve savcılarının yetkilerinin, kendi lehlerine ve ihtiyaca binaen acilen kaldırılması gerektiğinde, en azından adli ara vermede bu yetkinin dar kapsamlı da olsa Bakanlığa verilmesinde hizmetin işleyişi bakımından yarar bulunduğu anlaşıldığından, maddenin üçüncü fıkrasına, verilen yetkinin Kurulun onayına sunulmadan kaldırılabilceğine dair düzenlemeyi içeren bir cümle eklenmiştir.

Handwritten signature or mark.

Madde 21- 2802 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin birinci fıkrasında yapılan değişiklikle, hâkim ve savcılara davet edildikleri veya yetkili makamlarınca görevlendirildikleri, ulusal ve uluslararası kurul, kongre, konferans ve benzeri bilimsel toplantılarla meslekleri ile ilgili diğer toplantılara görevlerini aksatmamak koşulu ile katılabilme imkânı tanınmış, yalnızca mesai gün ve saatlerindeki bu tür toplantılara katılmak için izin almaları gerektiği yolunda düzenleme yapılmıştır.

Madde 22- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi değiştirilmektedir.

Maddenin birinci fıkrasındaki hüküm ile 657 sayılı Kanunun 78 ve 79 uncu maddelerine paralel bir düzenleme yapılmıştır. 4954 sayılı Kanun ile adayların dahi yurt dışına gönderilmeleri imkânı getirildiğinden, 2802 sayılı Kanunun 49 uncu maddesindeki meslekte beş yıl fiilen çalışma koşulu kaldırılmıştır. Ayrıca hâkim ve savcılarının, bilgi ve görgülerini artırmak, meslekleriyle ilgili araştırma yapmak, kurs ve öğrenim görmek yanında, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi, Avrupa Konseyi gibi uluslararası kuruluşlarda görevlendirilmesi ihtiyacı da doğduğundan madde metnine "görev yapmak" ibaresi eklenmiştir.

Maddenin birinci fıkrasında yazılı şekilde yurt dışına gönderilip de üç aydan fazla kalanlar için mecburî hizmet yapılmasına veya bunun yerine tazminat ödenmesine ilişkin zorunluluk maddenin ikinci fıkrasında düzenlenerek, 657 sayılı Kanunun ilgili hükümleri bu Kanuna alınmıştır.

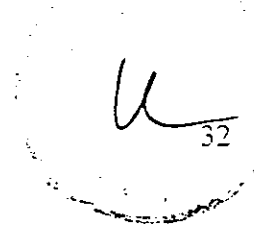
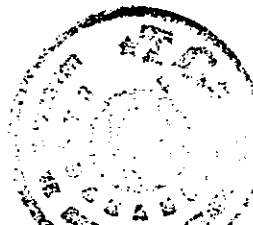
Maddenin üçüncü fıkrasında getirilen düzenleme ile, Bakanlık merkez, bağlı ve ilgili kuruluşları dışında çalışan hâkim ve savcılarının yurt dışına gönderilmelerinde, meslek içi eğitime katılmalarında öngörülen usulle paralellik arz edecek şekilde, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun görüşünün aranacağı hükme bağlanmıştır.

Maddenin dördüncü fıkrasıyla da, yönetmelikle düzenlenmesi öngörülen hususlar hükme bağlanmıştır.

Madde 23- 2802 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (e) bendi yürürlükten kaldırıldığından, maddeyle, 53 üncü maddenin (c) bendinde yapılan değişiklikle, yürürlükten kaldırılan (e) bendi yerine, hâkimlik ve savcılık görevlerini sürekli olarak yurdun her yerinde yapmasına engel olabilecek vücut ve akıl hastalığı veya sakatlığı, alışılmışın dışında çevrenin yadırgayacağı şekilde konuşma ve organlarının hareketini kontrol zorluğu çekmek gibi özürlü durumları bulunmamak şartını öngören (g) bendine atıf yapılmıştır.

Madde 24- Maddeyle, hâkim ve Cumhuriyet savcılarının 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ile 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunun yürürlüğe girmesi ile birlikte, özellikle 5271 sayılı Kanunun, Cumhuriyet savcılarının mesai saatleri dışında görevleri başında bulunma zorunluluğuna dair hükümleri nedeni ile tutmaları gerekebilecek nöbet hizmetinin kanunî dayanağının oluşturulması amacıyla 2802 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinde düzenleme yapılmıştır.

Madde 25- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 58 inci maddesinde yapılan değişiklikle, hâkim ve savcılar hakkında, adaylığa veya mesleğe atanma ile birlikte tutulmaya başlayan gizli sicil dosyası, açık sicil dosyası ve özlük dosyalarının şimdiye kadar uygulana geldiği şekilde kâğıt ortamında veya günümüz teknolojik koşullarına uygun olarak elektronik

ortamda ya da her iki ortamda da tutulmasına imkân sağlayacak şekilde düzenlenme yapılmıştır.

Madde 26- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 69 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında yapılan değişiklikle, madde metni 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu ile uyumlu hâle getirilmiştir.

Madde 27- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 72 nci maddesi başlığı ile birlikte değiştirilmiştir.

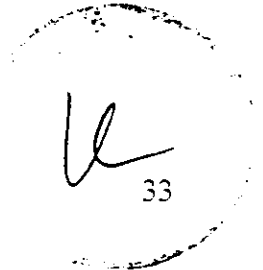
Bu suretle madde, 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu ile uyumlu hâle getirilmiş, ayrıca maddeye, disiplin cezalarına konu eylemler hakkında, suç ve ceza zamaşımına dair yeni hükümler eklenmiştir. Bu hükümlerle; meslekten çıkarma ve yer değiştirme cezalarını gerektiren eylemler dışındakiler için disiplin soruşturmasının, eylemin işlendiği tarihten itibaren üç yıl içinde açılabilceği, disiplin cezasının bu cezayı gerektiren eylemin işlendiği tarihten itibaren beş yıl içinde verilebileceği maddenin ikinci fıkrasında hükme bağlanmıştır.

Maddenin üçüncü fıkrasıyla da, disiplin cezasını gerektiren eylemin aynı zamanda bir suç teşkil etmesi ve ceza kovuşturması açılması hâlinde, bu suç için kanunda daha uzun bir zamaşımı süresinin öngörölmüş olması durumunda bu sürenin uygulanacağı ve disiplin soruşturmasında kovuşturma sonucunun beklenmesine karar verilenler hakkında mahkeme kararının kesinleşmesinden itibaren iki yıl geçmekle ceza zamaşımının dolacağı öngörölmüştür.

Madde 28- Disiplin cezalarının kesinleştiği tarihten itibaren hüküm ifade etmesi ve uygulanması nedeniyle, meslekten çıkarma cezasının uygulanabilmesi için de kesinleşmesinin beklenmesi gerekmektedir. Meslekten çıkarma cezası almış kişilerin, kesinleşme tarihine kadar görevine devam etmesi hâkimlik ve savcılık görevinin önemi dikkate alındığında büyük sakıncalara neden olduğundan, bunun önlenmesi amacıyla 2802 sayılı Kanunun 74 üncü maddesine eklenen fıkıyla, meslekten çıkarma cezası verilenlerin, cezanın kesinleşmesine kadar görevden uzaklaştırılmaları hükme bağlanarak, bu durumda olanların özlük haklarına ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

Madde 29- 2802 sayılı Kanunun, disiplin cezalarının sicilden ne kadar süre zarfında silineceğine ve bunun usulüne dair hükümlerin yer aldığı 75 inci maddesinin birinci fıkrasında verilen cezaların "uygulanması" tarihi, silinme süresinin başlangıç tarihi olarak gösterilmiştir. Bu düzenleme nedeniyle, özellikle kınama ve uyarma şeklindeki cezaların uygulanma zamanının tespitinde güçlüklerle karşılaşılmaktadır. Bu güçlüğü aşılması amacıyla, maddeyle, anılan fıkırdaki yapılan değişiklikle, disiplin cezalarının silinmesine ilişkin sürenin başlangıç tarihinin, cezanın kesinleşmesi tarihi olması esası getirilmiştir.

Madde 30- Maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 76 ncı maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında geçen Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu, 5271 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırıldığından, yürürlüğe giren bu Kanunla uyumlu hâle getirmek ve yine Türk Ceza Kanunu, 5237 sayılı Kanunla yürürlükten kaldırıldığından yürürlüğe giren Kanunun, iftira ile ilgili hükümlerine atıf yapılması amacıyla gerekli değişiklik yapılmıştır.

Madde 31- 2802 sayılı Kanunun yürürlükteki 81 inci maddesinde görevden uzaklaştırmanın, bir disiplin soruşturması gereği olarak en çok üç ay devam edebileceği hükme bağlanmıştır. Ancak, kapsamlı soruşturmalarda bu süre yeterli olmamaktadır. Bu nedenle, işin niteliğinin gerektirmesi durumunda bu sürenin iki ay daha uzatılabileceği, söz konusu maddenin birinci fıkrasına eklenen cümleyle hükme bağlanmış ve madde metni 5271 sayılı Kanunla uyumlu hâle getirilmiştir.

Madde 32- İlk tahkikat ve sorgu hâkimliği, 21/5/1985 tarihli ve 3206 sayılı 1412 Sayılı Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunla kaldırıldığından, 2802 sayılı Kanunun 93 üncü maddesindeki sorgu hâkimiyle ilgili ibare değiştirilmiştir.

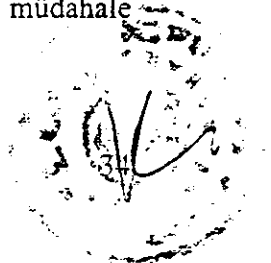
Madde 33- 2802 sayılı Kanunun 95 inci maddesinde hâkim ve savcılara ait davaların acele işlerden sayılacağı hükme bağlanmışsa da, bu tür davalar hakkında kanun yollarına müracaat edilmesi hâlinde diğer davalarla birlikte inceleme sırasına alınması, uygulamada gecikmelere sebep olmaktadır. Bu sebeple, 95 inci maddeye eklenen cümleyle, bu davaların kanun yolu incelemesinin de öncelikli olarak yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 34- Haksızlığa uğradıklarından bahisle adliyeye müracaat eden kişilerin istedikleri sonuçları alamaması, başka bir ifadeyle dâvanın aleyhlerine sonuçlanması durumunda dâvaya bakan hâkim ve savcılar şikâyet yolunu tercih ettikleri, bu nedenle de hâkim ve savcılar hakkında yapılan ihbar ve şikâyetlerin sayısının önemli bir boyutta arttığı görülmektedir. Bu durum karşısında hâkim ve savcılar hakkında yapılacak ihbar ve şikâyetlerin işleme konulabilmesi için taşıması gerekli koşulların 2802 sayılı Kanunda açıkça düzenlenmesi zorunludur. Bu zorunluluktan hareketle, 2802 sayılı Kanunun 97 nci maddesinde yapılan değişiklikle, ihbar ve şikâyete ilişkin hangi dilekçelerin işleme konulmayacağı gösterilmiş; ikinci fıkrada ise başvuru sahibinin adı, soyadı, imzası, adresi ve kimlik numarası bulunmayan dilekçelerdeki ihbar ve şikâyetlerin ancak somut delillere dayanması hâlinde, konu hakkında araştırma ve inceleme yapılacağı hükme bağlanmıştır.

Madde 35- 2802 sayılı Kanunun 113 üncü maddesinde adalet komisyonlarının kuruluşu hükme bağlanmışsa da, uygulamada, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenen asıl üyesi ile yedek üyesinin aynı anda bulunmaması nedeniyle bazen komisyonların teşekkül edememesi durumu ortaya çıkmaktadır. Bu durumun önlenmesi bakımından, maddeyle, 2802 sayılı Kanunun 113 üncü maddesine yeni bir hüküm eklenmiştir.

Madde 36- 2802 sayılı Kanunun adalet komisyonlarının görevlerini hükme bağlayan 114 üncü maddesi uygulamada bazı sorunlara neden olmaktadır. Bu sorunların giderilmesi ve daha iyi bir sistematığın sağlanması bakımından, maddeyle, yürürlükteki 115 inci maddedeki hüküm de içerisine alınmak suretiyle 114 üncü madde yeniden düzenlenmiştir.

Madde 37- Bir yargı çevresinde izin, hastalık, emeklilik gibi sebeplerle görevinden ayrılan bir hâkim veya Cumhuriyet savcısının, görevine başlayıncaya veya yerine Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca yetkilendirme yapıncaya kadar, bakması gereken işlerin yerine getirilmesi uygulamada bazı sorunlara neden olduğundan, hâkimler için adalet komisyonu başkanına; Cumhuriyet savcılar için ağır ceza Cumhuriyet başsavcılarına yetki tanınması amacıyla, Tasarının çerçeve 37 nci maddesiyle 2802 sayılı Kanunun 115 inci maddesi hükmü 114 üncü maddenin içerisine alındığından, 115 inci maddede yeni hüküm getirilmiştir. Düzenleme ile Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun yetkilerine müdahale

amaçlanmamakta, çok kısa süreli görevlendirmelerde çıkan sorunların çözümü amaçlanmaktadır.

Madde 38- Türkiye Adalet Akademisinin görevleri arasında, hâkim ve savcılarının meslek içi eğitimini yaptırmak da yer aldığından, maddeyle, 2802 sayılı Kanunun meslek içi eğitimle ilgili 119 uncu maddesi hükmü yeniden düzenlenmiştir.

Madde 39- 4954 sayılı Kanunla, Adalet Bakanlığının ilgili kuruluşu olarak kurulan Türkiye Adalet Akademisinde ve 29/7/2002 tarihli ve 4769 sayılı Kanunla Ceza ve Tevkifevleri Genel Müdürlüğünün taşra teşkilâtı olarak kurulan Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezinde hâkim ve savcılar da görev aldığından, maddeyle, 2802 sayılı Kanunda yer alan "Adalet Bakanlığı merkez kuruluşu" ve "Bakanlık merkez kuruluşu" ibareleri, "Adalet Bakanlığı merkez, bağlı ve ilgili kuruluşları" şeklinde değiştirilmiş, ayrıca 5235, 5237 ve 5271 sayılı Kanunların 1/6/2005 tarihinde yürürlüğe girecek olmaları sebebiyle bu Kanunlarla uyum sağlanmıştır.

Madde 40- 2802 sayılı Kanunda yapılan değişikliklerle paralelliğin sağlanması bakımından maddeyle, Kanuna bağlı (1) ve (2) sayılı cetvellerde değişiklik yapılmıştır. Bu cetvellerdeki sıralamalar protokol sıralaması niteliğini taşımamaktadır.

Madde 41- Tasarının çerçeve 6 ıncı maddesiyle, birinci sınıfa ayrıldıktan sonra birinci sınıf olabilmek için gerekli sürenin üç yıla indirilmiş olması nedeniyle, maddeyle, 2802 sayılı Kanuna ekli I Sayılı Ek Gösterge Cetveli değiştirilmiştir.

Madde 42- Tasarıyla, 2802 sayılı Kanunun sınıflar ve kıdemin belirlenmesi, lisans üstü eğitim ve birinci sınıfa ayrılma, adalet müfettişliğine atama konuları yeniden düzenlendiğinden, 2802 sayılı Kanuna eklenen geçici maddelerle bunlara ilişkin geçiş hükümlerine yer verilmiştir.

Madde 43- 2802 sayılı Kanunun yürürlükten kaldırılan hükümlerine ilişkindir.

Maddeyle;

a) Günümüzde yaşanan gelişmeler karşısında artık yabancı ile evli olmamak şartı hemen bütün meslekler bakımından kaldırılmış olduğundan, bu gelişmeye paralel olarak 2802 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (e) bendi,

b) 4954 sayılı Kanunun yürürlüğe girmesinden sonra adayların meslek öncesi eğitimleri 4954 sayılı Kanunda düzenlendiği için 2802 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin dördüncü, beşinci ve altıncı fıkraları,

c) İdarî yargı hâkim adaylarının valilik stajlarının verimli geçmemesi, çok uzun ve sadece valiliği tanıma amaçlı olması, öte yandan göreve başladıktan sonra işlemlerini denetleyeceği bir makamın adaylık döneminde fiş düzenlemesinin önüne geçilmesi amacıyla, idarî yargı hâkim adaylarının valilikte staj yapmalarını öngören 2802 sayılı Kanunun 11 inci maddenin ikinci fıkrası,

d) Birinci fıkrasının Tasarıyla yeniden düzenlenen şekli karşısında 2802 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin artık ihtiyaç kalmayan ikinci fıkrası,

e) Kademe ilerlemesi veya derece yükselmesi incelemesinin hangi hâllerde yapılamayacağını, üçüncü ve dördüncü fıkralar birleştirilerek, duraksamalara mani olacak şekilde yeniden kaleme alınması karşısında, 2802 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin artık ihtiyaç kalmayan dördüncü fıkrası,

f) Avukatlıktan mesleğe geçiş ile ilgili düzenlemeler ereve 1 ve 2 inci maddelerle 2802 sayılı Kanunun 8 inci ve 9 uncu maddelerinde yapıldığından, 2802 sayılı Kanunun 39 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkrası,

g) Uygulaması olmayan sicil cüzdanı verilmesine ilişkin 2802 sayılı Kanunun 60 inci maddesinin son fıkrası,

h) 79 uncu ve devamında yer alan maddelerdeki hükümlerle çelişki oluşturan 2802 sayılı Kanunun 78 inci maddesinin üçüncü fıkrası,

ı) Yargılama ve sorgu usulünü düzenleyen 2802 sayılı Kanunun 88 inci maddesinin birinci fıkrasının 13/5/1971 tarihli ve 1402 sayılı Sıkıyönetim Kanunu hükümlerini saklı tutan son cümlesi,

yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 44– 26/4/1961 tarihli ve 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanun, seçim kurullarının oluşumunda derecesi en yüksek olan hâkimlerin görev yapmasını esas almıştır. Bu düzenleme şekli, derece bakımından yüksek olmalarına karşılık, almış oldukları ceza nedeniyle daha alt sınıftaki hâkimlerin, seçim kurullarında başkan veya üye olarak görev yapmalarına neden olmakta ve bunun sonucunda demokrasimiz bakımından büyük önem taşıyan seçim işlerinde bazı sorunlar yaşanmaktadır. Bu nedenle, maddeyle 298 sayılı Kanunun 15 inci maddesi yeniden düzenlenmek suretiyle, il seçim kurulu başkanı ve üyelerinin belirlenmesinde hâkimlik kıdeminin esas alınması ve hâkimlerin kıdeminin 2802 sayılı Kanunun 15 inci maddesine göre belirlenmesi öngörülmüştür.

Madde 45– Tasarının ereve 45 inci maddesiyle 298 sayılı Kanunun 15 inci maddesinde yapılan değişikliğe paralel olarak, aynı Kanunun ilçe seçim kurullarının oluşumunu düzenleyen 18 inci maddesinde değişiklik yapılmıştır.

Madde 46– Maddeyle, 298 sayılı Kanunun 30 uncu maddesine iki fıkra eklenmesi suretiyle; seçim bürolarının, seçim işleri dışındaki, seçim nedeniyle aktarılan malî kaynaklarını harcama usul ve miktarlarının seçim kurulu başkanları ve adalet müfettişleri eliyle denetlenmesi amaçlanmakta ve seçim kurulu başkanlarının yapacakları denetimlerin usulü belirlenmektedir.

Madde 47– Anayasanın 9 uncu maddesine göre yargı yetkisi, Türk Milleti adına bağımsız mahkemelerce kullanılır; 138 inci maddesine göre de hâkimler, görevlerinde bağımsızdırlar; Anayasaya, kanuna ve hukuka uygun olarak vicdanî kanaatlerine göre hüküm verirler ve hiçbir organ, makam, merci veya kişi, yargı yetkisinin kullanılmasında mahkemelere ve hâkimlere emir ve talimat veremez; genelge gönderemez; tavsiye ve telkinde bulunamaz.

Hâkimlerin yaptıkları görev dikkate alındığında, bunların tarafsız olması mutlak bir zorunluluktur. Seçimlere katılmak kişinin siyasî tercihini ortaya koymasını gerektirir. Seçimlere katılmış yüksek mahkeme üyesi, hâkim, savcı veya bu meslekten sayılanların, daha sonra söz konusu görevlere geri dönmeleri durumunda, tarafsızlıkları konusunda ciddi şüpheler ortaya çıkacaktır. Bu nedenle, maddeyle, yüksek mahkeme üyesi, hâkim, savcı veya bu meslekten sayılanların, seçime katılmaları durumunda, artık eski görevlerine geri dönmemeleri amacıyla 298 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesindeki ibare değiştirilmiştir.

Madde 48- Maddeyle, 8/5/1991 tarihli ve 3717 Sayılı Adli Personel İle Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin altıncı fıkrasına eklenen cümleyle; mahkemelerde görev yapan adli personel arasında ek gelir adaleti sağlanmaktadır. Bizzat keşfe ya da hacze giden memur, en yüksek devlet memuru aylığına kadar emeğinin karşılığı olan yol tazminatının 1/2 sini alacaktır. Bu tazminattan üst sınır olmaksızın pay almak, devlet eliyle adil olmayan zenginleşmenin yolunu açmakta, aynı adliye içersinde farklı bölümlerde yoğun bir şekilde çalışmak zorunda olup, hacze ve keşfe gitme imkânları olmayan memurlar arasında gelir eşitsizliklerine sebep olmakta, bu durum çalışma barışını ve motivasyonunu bozmakta, haksızlık ve adaletsizliğe sebep olmaktadır. Getirilen sınırlama ile bu durumun ortadan kaldırılması amaçlanmaktadır.

Madde 49- Maddeyle, 29/7/2002 tarihli ve 4769 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanununun 10 uncu maddesinin birinci cümlesi değiştirilmek suretiyle, Tasarıyla, 2802 sayılı Kanunun 114 üncü maddesinde yapılan değişiklikle paralellik sağlanmaktadır.

Madde 50- 4769 sayılı Kanunda sözü edilen eğitim merkezlerinin henüz tüm eğitim ihtiyaçlarını sağlayacak kapasiteye ulaşmamış bulunması nedeniyle, özellikle hizmet öncesi eğitimlerin yapılamıyor olmasına sebep olan sıkıntıların 1/8/2007 tarihine kadar giderilmesinin plânlanmasından dolayı, maddeyle hizmet öncesi eğitimler bu tarihe ertelenmektedir.

Madde 51- Maddeyle, hâkim ve savcıların uzmanlık programlarına katılmalarının teşviki amaçlanmış ve katıldıkları uzmanlık programlarını başarıyla bitirenlerin bu programda geçen sürelerinin kademe ve derecelerine eklenmesi hükme bağlanmıştır.

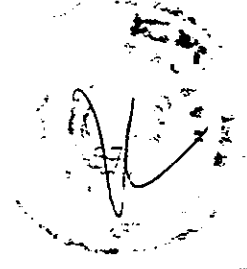
Madde 52- 26/9/2004 tarihli ve 5235 sayılı Kanunun 1/6/2005 tarihinde yürürlüğe girmesi ile birlikte bu tarihten itibaren en geç iki yıl içinde bölge adliye mahkemeleri kurulacak, Kanunun 43 ve 44 üncü maddeleri hükmüne göre en az birinci sınıfa ayrılmış hâkimler ile meslekte en az sekiz yıl üstün başarı ile görev yapmış savcılar bu mahkemelere atanabileceklerdir. Bu niteliği haiz olup şu anda görevde bulunan tüm hâkim ve savcılar kurulacak yeni mahkemelere atanması hâlinde dahi gerekli sayıya ulaşamayacağı gibi, mevcut mahkemelerde görev yapacak hâkim ve savcıya da ihtiyacın bulunduğu izahtan vareste olduğundan, geçiş dönemine ilişkin olarak beş yıllık süre içinde, Bakanlığın teklifi ve Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun kararı ile stajlarının bir yılını tamamlayan adli ve idarî yargı hâkim ve savcı adaylarının, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca mesleğe kabul edilerek, hâkimlik ve savcılık mesleğine atanabileceklerine dair hüküm getirilmiştir.

Madde 53- Maddeyle, Teftiş Kurulu Başkanlığının mevcut yapısı dikkate alındığında hizmetin daha iyi yürütülmesi bakımından gerekli olan iki adet teftiş kurulu başkan yardımcılığı kadrosunun ihdası için, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye bağlı (II) sayılı cetvelde değişiklik yapılmıştır.

Geçici Madde 1- Bu Tasarıda öngörülen yönetmeliklerin, Tasarının kanunlaşarak yürürlüğe girdiği tarihten itibaren altı ay içerisinde çıkarılacağı belirtilmiştir.

Madde 54- Yürürlük maddesidir.

Madde 55- Yürütme maddesidir.

**HÂKİMLER VE SAVCILAR KANUNU İLE
BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
DAİR KANUN TASARISI**

Madde 1- 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 8 inci maddesinin (c) bendinin ikinci paragrafı aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; (h) bendinde geçen "ağır hapis veya" ibaresi madde metninden çıkarılmış ve maddeye (j) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki (k) bendi eklenmiştir.

"İdarî yargı adayları için; hukuk fakültesinden mezun olmak veya yabancı bir hukuk fakültesini bitirip de Türkiye'de hukuk fakülteleri programlarına göre eksik kalan derslerden sınava girip başarı belgesi almış bulunmak, hukuk fakültesinden mezun olanlar dışından alınacak adaylar bakımından, her dönemde alınacak aday sayısının yüzde yirmisini aşmamak üzere, hukuk veya hukuk bilgisine programlarında yeterince yer veren siyasal bilgiler, idarî bilimler, iktisat ve maliye alanlarında en az dört yıllık yükseköğrenim yapmış veya bunlara denkliği kabul edilmiş yabancı öğretim kurumlarından mezun olmak,"

"k) Avukatlık mesleğinden adaylığa geçmek isteyenler için; (ı) bendi hariç diğer şartları taşımakla birlikte, mesleklerinde fiilen en az üç yıl çalışmış, otuzbeş yaşını doldurmamış ve kendi aralarında yapılacak olan yazılı yarışma sınavı ve mülâkatta başarılı olmak,"

Madde 2- 2802 sayılı Kanunun 9 uncu maddesinin birinci ve son fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Her yıl alınacak aday sayısı, avukatlık mesleğinden alınacaklarla birlikte Türkiye Adalet Akademisinin görüşü alınmak suretiyle, kadro ve ihtiyaç durumuna göre Adalet Bakanlığınca tespit edilir."

"Adayların yarışma sınavı ve mülâkatı ile 8 inci maddenin (g) bendinin uygulanmasına ilişkin hususlar yönetmelikte düzenlenir."

Madde 3- 2802 sayılı Kanunun 10 uncu maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Adaylık süresi ve eğitim

Madde 10- Adaylık süresi, 23/7/2003 tarihli ve 4954 sayılı Türkiye Adalet Akademisi Kanunu hükümlerine tâbidir.

Adayların meslek öncesi eğitimleri, 4954 sayılı Kanun hükümleri uyarınca yapılır. Avukatlık mesleğinden adaylığa alınanların, altı ay süreli meslek öncesi eğitimleri, Adalet Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle Türkiye Adalet Akademisi Başkanlığınca çıkarılacak yönetmelikle belirlenen esaslara göre Türkiye Adalet Akademisi Eğitim Merkezinde yaptırılır.

Meslek öncesi eğitimini tamamlamadan görevden ayrılanlar ile meslek öncesi eğitimlerini tamamlayıp, mesleğe kabul edildikten sonra meslek öncesi eğitim süresi kadar çalışmadan görevden ayrılanlar, meslek öncesi eğitimleri sırasında kendilerine ödenen aylık, ödenek, tazminatlar ile her türlü ödemelerin, mecburî hizmetin eksik kalan kısmı ile orantılı miktarını iki kat olarak ödemek zorundadırlar.

Adli yargı adaylarından; meslek öncesi eğitimlerinin bir yılını, avukatlık mesleğinden adaylığa geçenlerden meslek öncesi eğitimlerinin üç ayını tamamlayanlar, adli yargı teşkilâtının ihtiyaç durumu ile 11 inci madde gereğince doldurulan belge ve raporlar esas alınarak, imkânlar ölçüsünde kendi istekleri göz önünde bulundurulmak ve Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun da görüşü alınmak suretiyle, Adalet Bakanlığınca hâkimliğe veya Cumhuriyet savcılığına atanacak şekilde ayrılırlar. Türkiye Adalet Akademisi, son eğitim döneminde öğretilcek konuları bu ayrımı esas alarak belirler.”

Madde 4- 2802 sayılı Kanunun 11 inci maddesinin üçüncü fıkrasındaki “Yukarıdaki fıkralarda” ibaresi, “Birinci fıkra” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 5- 2802 sayılı Kanunun 13 üncü maddesinin birinci, ikinci ve son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Meslek öncesi eğitim sonunda yazılı sınavda başarılı olan ve mani hâli olmayan, erkekler için askerliğini yaptığını veya askerlikle ilişkisi olmadığını belgeleyen adayların mesleğe kabullerine Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca karar verilir.

Mesleğe kabullerine karar verilen adayların, adli ve idarî yargı teşkilâtının ihtiyacı ile eş durumu ve diğer durumları göz önünde bulundurulmak suretiyle, adli yargı adayları için görev yerleri; idarî yargı adayları için görevleri ve görev yerleri Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca yapılacak ad çekme ile belirlenir.”

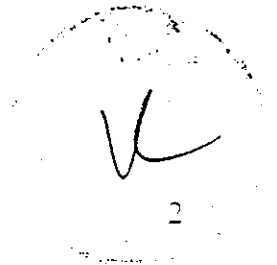
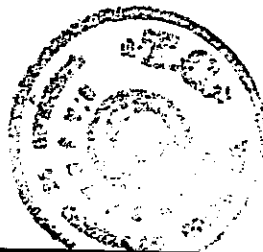
“Atama işlemi gerçekleşinceye kadar, 4954 sayılı Kanununda belirtilen süreden fazla geçen adaylık süresi ile avukat adaylığında mahkemelerde yapılmış olan staj süresi, kademe ilerlemesi ve derece yükselmesinde değerlendirilir.”

Madde 6- 2802 sayılı Kanunun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 15- Hâkimlik ve savcılık mesleği; üçüncü sınıf, ikinci sınıf, birinci sınıfa ayrılmış ve birinci sınıf olmak üzere dört sınıfa ayrılır.

Birinci sınıfa ayrıldığı tarihten itibaren üç yıl süre ile başarılı görev yapmış ve birinci sınıfa ayrılma niteliklerini yitirmemiş hâkim ve savcılar birinci sınıf olurlar.

Hâkim ve savcılarının kıdemleri, bulundukları sınıf ve dereceye göre belirlenir ve o sınıf ve dereceye atandıkları tarihten itibaren hesaplanır. Bir üst sınıf veya derecede bulunanlar alt sınıf veya derecede bulunanlardan kıdemli sayılırlar. Ancak, bu hesaplama yapılırken, 9 uncu maddenin ikinci fıkrasına göre adaylığa diğer kamu görevlerinde iktisap ettikleri derece ve kademe üzerinden atananların, bu derece ve kademeleri ile o görevlerde geçen süreleri dikkate alınmaz.

Bulunulan sınıf ve derecenin aynı olması hâlinde sırasıyla, bu sınıf veya dereceye yükselme tarihi, adaylığa başlama tarihi, mesleğe başlama tarihi, meslek öncesi eğitim sonu yazılı sınav puanı dikkate alınarak kıdem durumu belirlenir. Bunların da aynı olması hâlinde, doğum tarihi önce olan kıdemli sayılır.”

Madde 7- 2802 sayılı Kanunun 19 uncu maddesinin (a) bendinin sonuna “veya çalışmış sayılmaları,” ibaresi eklenmiş ve (b) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“b) Kademe ilerlemesine engel kesinleşmiş mahkeme hükmü veya disiplin cezasının bulunmaması,”

Madde 8- 2802 sayılı Kanunun 21 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 21- Hâkimlik ve savcılık mesleğinde bulunanların derece yükselmelerinin yapılabilmesi için;

- a) Derecesi içinde iki yıl bulunmuş veya bu Kanuna göre bulunmuş sayılmaları,
- b) Yükselmeye engel kesinleşmiş mahkeme hükmü veya disiplin cezalarının bulunmaması,
- c) Ahlakî gidişleri, meslekî bilgi ve anlayışları, gayret ve çalışkanlıkları, gördükleri işlerde birikime sebep olup olmadıkları, çıkardıkları işlerin miktar ve mahiyetleri, göreve bağlılıkları ve devamları, üst merciler ve müfettişlerce haklarında düzenlenen hâl kâğıtları ve sicil fişleri, kanun yolu incelemesinden geçen iş sayısı ve bu inceleme üzerine verilen notları, örnek karar ve mütalâaları ve varsa meslekî eser ve yazıları ile katıldıkları meslek içi ve uzmanlık eğitimleri göz önünde tutularak Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca ilân edilen derece yükselme ilkelerinde aranan koşulları taşımaları, gerekir.”

Madde 9- 2802 sayılı Kanunun 23 üncü maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“a) Bölge adliye mahkemeleri Cumhuriyet başsavcıları, bu mahkeme nezdindeki Cumhuriyet savcıları;

b) Ağır ceza Cumhuriyet başsavcıları, merkezdeki Cumhuriyet savcıları ile bağlı ilçe Cumhuriyet başsavcıları ve Cumhuriyet savcıları;

hakkında, 21 inci maddenin (c) bendinde sayılan hususları göz önünde bulundurarak; iddianamelerinden en az beşinin tasdikli suretini de ekleyerek, durumlarının değerlendirilmesine yönelik inceleme sürelerinin bitiminden bir ay önce Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunda bulunacak şekilde düşüncelerini belirten bir sicil fişi gönderirler.”

Madde 10- 2802 sayılı Kanunun 25 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Adalet Bakanlığı merkez, bağlı ve ilgili kuruluşlarında bulunanlar

Madde 25- Adalet Bakanlığı merkez, bağlı ve ilgili kuruluşlarında bulunanlardan birinci sınıf olmayanlar hakkındaki siciller, hâkim sınıfından olan dairesi üstü tarafından verilir.”

Madde 11- 2802 sayılı Kanunun 26 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 26- Yargıtay ve Danıştayda görev yapanlardan birinci sınıf olmayanlar hakkındaki siciller, ilgisine göre Yargıtay Birinci Başkanı, Danıştay Başkanı, daire veya kurul başkanları, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı veya Danıştay Başsavcısı tarafından düzenlenir.”

Madde 12- 2802 sayılı Kanunun 28 inci maddesinin başlığı ile birinci, üçüncü ve altıncı fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Yargıtay, Danıştay ile bölge adliye ve bölge idare mahkemeleri notları”

“Yargıtay ve Danıştay daireleri yaptıkları kanun yolu incelemeleri sırasında tek veya toplu olarak karar veren hâkimler ile iddianameyi düzenleyen, hükmün verildiği duruşmaya katılan ve kanun yoluna başvuran Cumhuriyet savcıları hakkında çok iyi, iyi, orta ve zayıf olmak üzere not verirler. Not verilirken; kararda sağlanan isabet, davanın hızlı yürütülmeşi, duruşmalara hazırlıklı çıkılarak gereksiz gecikmelere neden olunmaması, usul hükümlerinin eksiksiz ve zamanında yerine getirilmesi, dava konularının anlayış ve yönlendirilmesi, gerekçeli kararın yazılış, tahlil ve sonuçlandırılmasında gösterilen başarı, emsal kararların gözetilmesi, soruşturmanın niteliği, iddianame içeriğinin buna uygunluğu gibi hususlar göz önünde tutularak değerlendirme yapılır ve buna göre not belgesi doldurulur.”

“İncelenen karar hakkında, olumlu veya olumsuz kanaat edinilememesi hâlinde, sebepleri belirtilmek suretiyle notsuz belge düzenlenir. Ayrıca, incelenen karara uygun muhalefet şerhi bulunması hâlinde, olumsuz not verilmez.”

“Bölge adliye mahkemesi dairelerince yapılan incelemeler sırasında, hâkimler ve Cumhuriyet savcıları hakkında hangi hâllerde ve ne surette not verileceği, yukarıdaki ilkeler çerçevesinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir. Doldurulan not belgeleri Adalet Bakanlığına gönderilmek üzere bölge adliye mahkemesi başkanlığına verilir.”

Madde 13- 2802 sayılı Kanunun 30 uncu maddesinin ikinci fıkrasının sonuna “Bu karar verildiği tarihten itibaren uygulanır.” cümlesi eklenmiş; üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Meslekten çıkarılmayı gerektirmeyecek şekilde kasten işlenen bir suç nedeniyle hapis veya vazifeden doğan bir suçtan dolayı adli para cezasına mahkûm olanlar, bir derecede iki veya bir sınıfta üç defa kınama cezasına uğrayanlar ile kademe ilerlemesinin durdurulması cezası alanlar, cezanın kesinleşmesini izleyen inceleme tarihinden itibaren bir yıl süre ile; derece yükselmesini durdurma veya yer değiştirme cezası almış olanlar ise, cezanın kesinleşmesini izleyen inceleme tarihinden itibaren iki yıl süre ile kademe ilerlemesi ve derece yükselmesi incelemesine tâbi tutulmazlar. Bu cezalar, kademe ilerlemesi döneminde kesinleşmiş ve uygulanmış ise, derece yükselmesi incelemesi sırasında bir daha dikkate alınmaz.”

Handwritten signature or mark.

Madde 14- 2802 sayılı Kanunun 31 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Lisans üstü öğrenim ve uzmanlık eğitimi

Madde 31- Meslekleriyle ilgili konularda yüksek lisans veya doktora öğrenimi yapmak isteyenlerle Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsüne ve Türkiye Adalet Akademisinde düzenlenecek uzmanlık programlarına devam etmek isteyen hâkim ve savcılar, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulundan izin almaları şarttır. Ancak, görevle ilişkisi kesilmeden ve görevini aksatmadan belirtilen öğrenimleri yapmak isteyen hâkim ve savcılar, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kuruluna bilgi vermeleri yeterlidir.

Yukarıdaki fıkra hükümlerine göre öğrenimini yapanların derece yükselmeleri, kademe ilerlemeleri, birinci sınıfa ayrılma, aylık, ödenek, diğer malî ve sosyal hakları devam eder ve mecburî öğrenim süresince izinli sayılırlar.

Ancak, bu şekilde öğrenime devam edenler izinli sayıldıkları süre kadar mecburî hizmetle yükümlüdürler. Bu yükümlülüğü yerine getirmeden görevlerinden ayrılanlar, kendilerine verilen aylık, ödenek, tazminatlar ile her türlü ödemelerin, mecburî hizmetin eksik kalan kısmı ile orantılı miktarını iki kat olarak ödemek zorundadırlar.

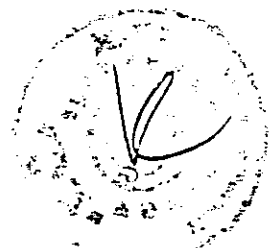
Yüksek lisans öğrenimi ile Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsünün yüksek lisans programını bitirenlerle bir kademe ilerlemesi, doktora yapanlara bir derece yükselmesi uygulanır. Ancak, yüksek lisans öğrenimi ile Türkiye ve Ortadoğu Amme İdaresi Enstitüsünün yüksek lisans programını bitirip bir kademe ilerlemesinden yararlananlara, doktora yapmaları hâlinde bir kademe ilerlemesi uygulanır. Türkiye Adalet Akademisinde düzenlenen uzmanlık programlarında başarı ile geçirilen süreler, iki yılı aşmamak üzere, kademe ilerlemesi ve derece yükselmesi incelemesinde değerlendirilir. Bu uygulamada alt derece ve kademe geçiş süre, üst derece ve kademe geçmiş sayılır.

Aday iken öğrenime başlayanlar hâkimlik veya savcılığa atandıktan sonra bu madde hükümlerine göre öğrenimlerine devam edebilirler.”

Madde 15- 2802 sayılı Kanunun İkinci Kısımının Dördüncü Bölümünün başlığı “Birinci Sınıfa Ayrılma Koşul ve Yöntemleri ile Birinci Sınıf Hâkim ve Savcılarının Çalışmalarının Değerlendirilmesi” şeklinde, 32 nci maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş; maddeye aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Meslekleriyle ilgili yüksek lisans öğrenimi yapmış olanlarla Türkiye ve Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsünün yüksek lisans programını ve Türkiye Adalet Akademisinde bir akademik yıldan az olmamak üzere düzenlenen uzmanlık eğitim programını başarıyla bitirenler için dokuz, meslekleriyle ilgili öğrenim dallarında doktora yapanlar için sekiz yıllık meslek kıdemi, birinci sınıfa ayrılmada yeterli sayılır.”

“Birinci sınıfa ayrılma koşul ve yöntemlerine dair ilkeler, Kanunda belirtilen esaslar doğrultusunda Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca tespit edilerek, Resmî Gazetede yayımlanır.”

Madde 16- 2802 sayılı Kanunun 33 üncü maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Birinci sınıf hâkim ve savcılarının çalışmalarının değerlendirilmesi

Madde 33- Birinci sınıf olan hâkim ve savcılarının başarılı olup olmadıkları; müfettiş hâl kâğıtları, iş cetvelleri, not oranları ile varsa meslekî ve akademik konulardaki faaliyetlerine ilişkin diğer bilgi ve belgeler dikkate alınarak, üç yılda bir Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca değerlendirilmesi suretiyle tespit edilir.

Birinci sınıf olan hâkim ve savcılarının çalışmalarının değerlendirilmesine dair ilkeler, Kanunda belirtilen esaslar doğrultusunda Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca tespit edilerek Resmî Gazetede yayımlanır.”

Madde 17- 2802 sayılı Kanunun 35 inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Adli yargıda aynı bölgedeki yerlerden bölge adliye mahkemesinin bulunduğu yer; asliye hukuk mahkemesinin bulunduğu yerlerden de ağır ceza mahkemesinin bulunduğu yer hizmet yeri bakımından üstün sayılır.”

Madde 18- 2802 sayılı Kanunun 37 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Adalet Bakanlığı merkez kuruluşuna atama şartları ve şekli

Madde 37- Adalet Bakanlığı merkez kuruluşunda:

a) Bakanlık tetkik hâkimliğine, hâkimlik ve savcılık mesleğinde fiilen en az beş yıl görev yapmış ve üstün başarısı ile Bakanlık hizmetlerinde yararlı olacağı anlaşılmış bulunanlar arasından muvafakatları ile Adalet Bakanı tarafından atama yapılır.

b) 1. Adalet müfettişliğine, hâkimlik ve savcılık mesleğinde fiilen en az sekiz yıl görev yapmış ve üstün başarısı ile adalet müfettişliği hizmetinde yararlı olacağı anlaşılmış bulunanlar arasından muvafakatları alınarak,

2. Adalet Bakanlığı Müsteşarlığına, yüksek müşavirliklerine, müsteşar yardımcılıklarına, Teftiş Kurulu Başkanlığına, genel müdürlüklerine, Araştırma, Plânlama ve Koordinasyon Kurulu Başkanlığına, Teftiş Kurulu başkan yardımcılıklarına, Yargıtay ve Danıştay üyeliğine seçilme hakkını kaybetmemiş bulunan birinci sınıf; müstakil daire başkanlıklarına, genel müdür yardımcılıklarına ve İşyurtları Kurumu Daire Başkanlığına ise birinci sınıfa ayrılmış hâkim ve savcılar arasından,

Bakan, Başbakan ve Cumhurbaşkanının imzasını taşıyan müşterek karar ile atama yapılır.

Genel müdürlük daire başkanlıkları ile Araştırma, Plânlama ve Koordinasyon Kurulu üyeliklerine ise meslekte fiilen en az sekiz yıl çalışmış ve ikinci dereceye yükselmiş bulunan hâkim ve savcılar arasından Bakan onayı ile atama yapılır.

Bakanlık müşavirliklerine yapılacak atamalar Bakan onayı ile gerçekleştirilir.

Bakanlık merkez teşkilâtında olmayıp, yargı görevinden bu görevlere atanacakların muvafakati alınır.”

Handwritten signature and the number 6.

Madde 19- 2802 sayılı Kanunun 39 uncu maddesinin dördüncü fıkrasında yer alan “Yukarıdaki fıkralarda” ibaresi, “Birinci fıkra” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 20- 2802 sayılı Kanunun 47 nci maddesinin üçüncü fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Ayrıca; Adalet Bakanı, adli ara verme süresinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun onayına sunmadan verdiği geçici yetkileri kaldırabilir.”

Madde 21- 2802 sayılı Kanunun 48 inci maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Hâkim ve savcılar, bilimsel araştırma ve yayınlarda bulunabilirler. Davet edildikleri veya yetkili makamlarınca görevlendirildikleri, ulusal ve uluslararası kurul, kongre, konferans ve benzeri bilimsel toplantılarla meslekleri ile ilgili diğer toplantılara, görevlerini aksatmamak koşulu ile katılabilirler. Mesai gün ve saatlerinde bu tür toplantılara katılmak izne tâbidir.”

Madde 22- 2802 sayılı Kanunun 49 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 49- Bilgi ve görgülerini artırmak, meslekleriyle ilgili araştırma yapmak, kurs ve öğrenim görmek veya görev yapmak üzere seçilen ya da iç veya dış bursa dayanan hâkim ve savcılardan sicili olumlu bulunanlar, iki yılı aşmamak üzere Adalet Bakanlığınca yurt dışına gönderilebilirler. Bu süre, gerekirse en çok bir katına kadar uzatılabilir.

Bakanlık merkez, bağlı ve ilgili kuruluşlarında görevli olanlar dışındaki hâkim ve savcılar için Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun görüşü alınır.

Bu surette yurt dışına gidip üç aydan fazla yurt dışında kalanlar, yurda dönüp mesleğe başladıktan sonra beş yıl süre ile mecburî hizmet yapmak zorundadırlar. Mecburî hizmet yapmadan görevden ayrılmak isteyenler, yurt dışında kaldıkları sürede kendilerine ödenen aylık, ödenek, tazminatlar ile her türlü ödemelerin, mecburî hizmetin eksik kalan kısmı ile orantılı miktarını iki kat olarak ödemekle yükümlüdürler.

Yurt dışına gönderilme usul ve esasları çıkarılacak yönetmelikle belirlenir.”

Madde 23- 2802 sayılı Kanunun 53 üncü maddesinin (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“c) Görevdeyken, 8 inci maddenin (a), (d) ve (g) bentlerinde yazılı niteliklerden herhangi birini kaybetmeleri,”

Madde 24- 2802 sayılı Kanunun 54 üncü maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Ancak, hizmetin gerekleri ile görevin özelliklerinden doğan hâllerde mesai saatleri dışında ve tatil günlerinde nöbet tutarlar.”

Handwritten signature or mark.

“Nöbet gün ve saatleri ile nöbet tutanların dinlenme hakları, iş ve kadro durumlarına göre Cumhuriyet savcılarını için Cumhuriyet başsavcılarını, hâkimler için adli yargı adalet komisyonu başkanları tarafından, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenecek esaslara göre tespit edilir.

Özel kanunlardaki hükümler saklıdır.”

Madde 25- 2802 sayılı Kanunun 58 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 58- Hâkimlere ve savcılara sicil numarası verilir, haklarındaki belgeler gizli ve açık sicil dosyalarıyla özlük dosyasında saklanır. Ayrıca bu bilgiler elektronik ortamda da tutulabilir.”

Madde 26- 2802 sayılı Kanunun 69 uncu maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde bulunan “ağır hapis veya” ibaresi metinden çıkarılmış; aynı fıkranın ikinci cümlesindeki “ağır hapis” ibaresi, “hapis” şeklinde değiştirilmiş; ikinci fıkrasında geçen “647 sayılı Cezaların İnfazı Hakkında Kanunun 4 üncü maddesindeki” ibaresi ile üçüncü fıkrasında yer alan “647 sayılı Kanunun 4 üncü maddesindeki” ibaresi, “5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 50 nci maddesindeki” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 27- 2802 sayılı Kanunun 72 nci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Ceza soruşturması veya kovuşturması ile disiplin soruşturmasının bir arada yürütülmesi ve zamanaşımı

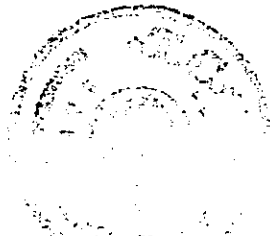
Madde 72- Hâkim ve savcılar hakkında ceza soruşturması veya kovuşturmasına başlanmış olması, aynı olaydan dolayı disiplin soruşturmasını gerektirmeyeceği gibi, ilgilinin mahkûm olması veya olmaması ayrıca disiplin cezası verilmesine engel teşkil etmez.

Meslekten çıkarma ve yer değiştirme cezalarını gerektiren eylemler hariç olmak üzere, bu Kanuna göre disiplin soruşturmasını gerektiren eylemlerin işlenmesinden itibaren üç yıl geçmiş ise disiplin soruşturması açılamaz. Disiplin cezasını gerektiren eylemin işlendiği tarihten itibaren beş yıl geçmiş ise disiplin cezası verilemez.

Disiplin cezasını gerektiren eylem, aynı zamanda bir suç teşkil eder ve bu suç için kanunda daha uzun bir zamanaşımı süresi öngörülmüş olur ve ceza soruşturması veya kovuşturması da açılır ise, ikinci fıkrada belirtilen süre yerine bu süreler uygulanır. Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca kovuşturma sonucunun beklenmesine karar verilenler hakkında ise, mahkeme kararının kesinleşmesinden itibaren iki yıl geçmekle ceza verme yetkisi zamanaşımına uğrar.”

Madde 28- 2802 sayılı Kanunun 74 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Ancak meslekten çıkarma cezası verilenler hakkında, cezanın kesinleşmesine kadar görevden uzaklaştırma tedbiri uygulanır. Görevden uzaklaştırılan hâkim ve savcılara bu süre içinde aylık ve ödeneklerinin yarısı ödenir. Görevden uzaklaştırma tedbiri kaldırılan hâkim ve savcılar hakkında 78 inci maddenin ikinci fıkrasındaki hükümler uygulanır.”

Handwritten signature and the letter 'S' below it.

Madde 29- 2802 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin birinci fıkrasında geçen “uygulanmasından” ibareleri “kesinleşmesinden” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 30- 2802 sayılı Kanunun 76 ncı maddesinin ikinci fıkrasında geçen “Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 411 inci maddesinin birinci fıkrası” ibaresi, “5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun 329 uncu maddesi” şeklinde; üçüncü fıkrasında yer alan “Türk Ceza Kanununun 285 inci” ibaresi, “5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 267 nci” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 31- 2802 sayılı Kanunun 81 inci maddesinin birinci fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere “İşin niteliğinin gerektirmesi hâlinde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca bu süre iki ay daha uzatılabilir.” cümlesi ve ikinci fıkrasında geçen “ceza” kelimesinden sonra gelmek üzere “soruşturması veya” ibaresi eklenmiştir.

Madde 32- 2802 sayılı Kanunun 93 üncü maddesinin birinci fıkrasındaki “Cumhuriyet savcısı ile sorgu hakimine” ibaresi, “Cumhuriyet başsavcısına”; ikinci fıkrasındaki “Cumhuriyet savcısı, sorgu hâkimi” ibaresi, “Cumhuriyet başsavcısı” şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 33- 2802 sayılı Kanunun 95 inci maddesine aşağıdaki cümle eklenmiştir.

“Bu tür davaların kanun yolu incelemesi de öncelikli olarak yapılır.”

Madde 34- 2802 sayılı Kanunun 97 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

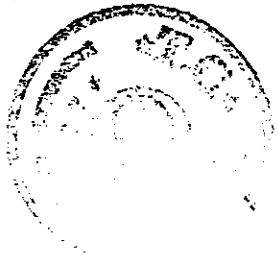
“Madde 97- Hâkim ve savcılar hakkında;

- a) Belli bir konuyu içermeyen veya somut delile dayanmayan,
- b) Başvuru sahibinin adı, soyadı, imzası ile iş veya yerleşim yeri adresi ve Türkiye Cumhuriyeti vatandaşları için Türkiye Cumhuriyeti kimlik numarası bulunmayan,
- c) Daha önceden şikâyet konusu yapılp sonuçlanan hususlarda yeni delil içermeyen,
- d) Kanun yollarına başvuru sebebi olarak ileri sürülebilecek veya hâkimlerin yargı yetkisi ve takdiri kapsamında kalan hususlara ilişkin bulunan,
- e) Akıl hastalığı sebebiyle vesayet altına alınanlar ile henüz vesayet altına alınmamış olmakla birlikte bu hastalığa duçar oldukları sağlık kurulu raporu ile belirlenenlerce verilmiş olan,

ihbar ve şikâyetler işleme konulmaz. Ancak (b) bendinde yazılı şartları taşımayan ihbar ve şikâyetlerin somut delillere dayanması durumunda, konu hakkında gerekli araştırma ve inceleme yapılır.”

Madde 35- 2802 sayılı Kanunun 113 üncü maddesinin (b) bendinin ikinci paragrafından sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“(a) ve (b) bentlerinin ikinci paragraflarında belirtilen üyelerin de yokluğu hâlinde, birinci sınıfa ayrılma incelemesine tâbi tutulup da ayrılamayanlar hariç, en kıdemli hâkimden başlayarak komisyon oluşturulur.”

Madde 36– 2802 sayılı Kanunun 114 üncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 114– Adalet komisyonlarının görevleri şunlardır:

a) Atamaları doğrudan Bakanlıkça yapılanlar dışındaki adli ve idarî yargı ile ceza infaz kurumları ve tutukevleri personelinin;

1) İlk defa Devlet memurluğuna atamalarda, merkezî sınav sonucuna göre yerleştirilenlerden ilgili yönetmelikte gösterilen nitelikleri taşıyanların atanmalarını teklif etmek,

2) Aslî Devlet memurluğuna atanmaları, sicil ve disiplin işlemleri, görevden uzaklaştırılmaları, aylık ve ödenekleri ile diğer özlük işlemlerini bu Kanun ve 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile ilgili mevzuat hükümlerine göre yerine getirmek,

3) Naklen veya hizmet gereği atamasını, ilgili mahkeme başkanı, hâkim veya Cumhuriyet savcısının görüşünü alarak, yetki alanı içerisinde yapmak,

4) Geçici olarak görevlendirmesini, yetki alanı içerisinde altı ayı geçmemek üzere yapmak,

b) Kanunlarla verilen diğer görevleri yerine getirmek.

İlk defa Devlet memurluğuna atanması teklif edilen personelin atanmaları Bakanlık onayı ile tamamlanır. Bu personelin atanması, eğitilmesi ile ilgili usul ve esaslar yönetmelikte gösterilir.

Bu madde kapsamındaki personeli, ilgili adalet komisyonunun muvafakati, teklifi veya hizmetin gereği olarak başka bir adalet komisyonunun yetki alanına naklen atama veya geçici olarak görevlendirme yetkisi Adalet Bakanlığına aittir.”

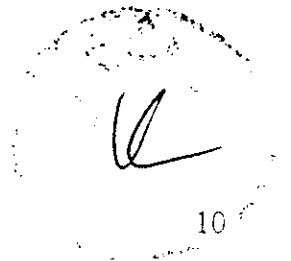
Madde 37– 2802 sayılı Kanunun 115 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Zorunlu hâllerde görevlendirme

Madde 115– Herhangi bir nedenle görevine gelemeyen hâkimin yerine, bu hâkim görevine başlayıncaya veya Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca yetkilendirme yapılıncaya kadar, o yerdeki hâkimlerden hangisinin bakacağı adalet komisyonu başkanınca; adli yargı çevresinde herhangi bir nedenle görevine gelemeyen Cumhuriyet savcısının yerine bu Cumhuriyet savcısı görevine başlayıncaya veya Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca yetkilendirme yapılıncaya kadar, o yerdeki Cumhuriyet savcılarından hangisinin bakacağı, ağır ceza Cumhuriyet başsavcısı tarafından belirlenir.”

Madde 38– 2802 sayılı Kanunun 119 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Madde 119– Hâkim ve savcılarının meslek içi eğitimlerinin usul ve esasları, Türkiye Adalet Akademisi ve Adalet Bakanlığınca birlikte hazırlanacak yönetmelikle belirlenir.”

Madde 39- 2802 sayılı Kanunun 3 üncü maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinin (1) ve (2) ile (b) bendinin (1) ve (2) numaralı alt bentlerinde, 89 uncu maddesinin birinci fıkrasında geçen "Adalet Bakanlığı merkez kuruluşunda" ibareleri, "Adalet Bakanlığı merkez, bağlı ve ilgili kuruluşlarında"; 34 üncü maddesinin birinci, 93 üncü maddesinin ikinci fıkralarında ve 98 inci maddesinde yer alan "Adalet Bakanlığı merkez kuruluşundaki" ibareleri, "Adalet Bakanlığı merkez, bağlı ve ilgili kuruluşlarındaki"; 34 üncü maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları ile 38 inci maddesinin birinci fıkrasındaki "Bakanlık merkez kuruluşundaki" ibareleri, "Adalet Bakanlığı merkez, bağlı ve ilgili kuruluşlarındaki"; 88 inci maddesinde geçen "ağır cezayı gerektiren suçüstü halleri" ibaresi, "on yıl ve daha fazla hapis cezasını gerektiren suçüstü hâlleri"; 94 üncü maddesinin başlığında yer alan "Ağır cezayı gerektiren suçüstü halleri" ibaresi, "On yıl ve daha fazla hapis cezasını gerektiren suçüstü hâlleri"; birinci fıkrasındaki "Ağır cezayı gerektiren suçüstü hallerinde" ibaresi, "On yıl ve daha fazla hapis cezasını gerektiren suçüstü hâllerinde"; 89 uncu maddesinin üçüncü fıkrasında geçen "Ceza Muhakemeleri Usulü Kanunu" ibaresi, "Ceza Muhakemesi Kanunu" şeklinde değiştirilmiştir.

Madde 40- 2802 sayılı Kanuna bağlı (1) ve (2) sayılı cetveller aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"(1) SAYILI CETVEL

Sınıf	Derece	Unvan
Üçüncü Sınıf	8	Hâkimlik Cumhuriyet Başsavcılığı Cumhuriyet Savcılığı
Üçüncü Sınıf	7	Hâkimlik Cumhuriyet Başsavcılığı Cumhuriyet Savcılığı
Üçüncü Sınıf	6	Hâkimlik Yargıtay Tetkik Hâkimliği Cumhuriyet Başsavcılığı Cumhuriyet Savcılığı Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği
İkinci Sınıf	5	Hâkimlik Yargıtay Tetkik Hâkimliği Cumhuriyet Başsavcılığı Cumhuriyet Savcılığı Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği
İkinci Sınıf	4	Hâkimlik Yargıtay Tetkik Hâkimliği Mahkeme Başkanlığı Cumhuriyet Başsavcılığı

		Cumhuriyet Savcılığı Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Savcılığı
İkinci Sınıf	3	Hâkimlik Yargıtay Tetkik Hâkimliği Mahkeme Başkanlığı Cumhuriyet Başsavcılığı Cumhuriyet Savcılığı Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Savcılığı
İkinci Sınıf	2	Hâkimlik Yargıtay Tetkik Hâkimliği Mahkeme Başkanlığı Cumhuriyet Başsavcılığı Cumhuriyet Savcılığı Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Savcılığı Genel Müdürlük Daire Başkanlığı Araştırma Plânlama Koordinasyon Kurulu Üyeliği
İkinci Sınıf	1	Hâkimlik Yargıtay Tetkik Hâkimliği Mahkeme Başkanlığı Cumhuriyet Başsavcılığı Cumhuriyet Savcılığı Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Savcılığı Genel Müdürlük Daire Başkanlığı Araştırma Plânlama Koordinasyon Kurulu Üyeliği
Birinci sınıfa ayrılmış	1	Hâkimlik Yargıtay Tetkik Hâkimliği Mahkeme Başkanlığı Cumhuriyet Başsavcılığı

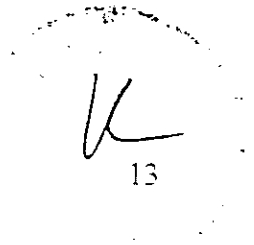
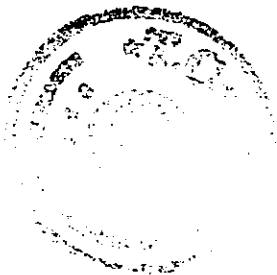

Cumhuriyet Savcılığı
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı
Müstakil Daire Başkanlığı
Adalet Başmüfettişliği
Genel Müdür Yardımcılığı
Genel Müdürlük Daire Başkanlığı
Araştırma Plânlama Koordinasyon
Kurulu Üyeliği
Adalet Müfettişliği
Bakanlık Tetkik Hâkimliği
Bölge Adliye Mahkemesi Daire Başkanlığı
Bölge Adliye Mahkemesi Üyeliği
Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet
Başsavcılığı
Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet
Savcılığı
Cumhuriyet Başsavcivekilliği

Birinci Sınıf

1

Adalet Bakanlığı Müsteşarlığı
Bakanlık Yüksek Müşavirliği
Adalet Bakanlığı Müsteşar Yardımcılığı
Adalet Bakanlığı Teftiş
Kurulu Başkanlığı
Adalet Bakanlığı Genel Müdürlüğü
Araştırma Plânlama Koordinasyon
Kurulu Başkanlığı
Teftiş Kurulu Başkan Yardımcılığı
Hâkimlik
Yargıtay Tetkik Hâkimliği
Mahkeme Başkanlığı
Cumhuriyet Başsavcılığı
Cumhuriyet Başsavcivekilliği
Cumhuriyet Savcılığı
Yargıtay Cumhuriyet Savcılığı
Müstakil Daire Başkanlığı
Adalet Başmüfettişliği
Genel Müdür Yardımcılığı
Genel Müdürlük Daire Başkanlığı
Araştırma Plânlama Koordinasyon
Kurulu Üyeliği
Bakanlık Tetkik Hâkimliği
Adalet Müfettişliği
Bölge Adliye Mahkemesi Başkanlığı
Bölge Adliye Mahkemesi Daire Başkanlığı
Bölge Adliye Mahkemesi Üyeliği
Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet
Başsavcılığı
Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet
Savcılığı

(2) SAYILI CETVEL

Sınıf	Derece	Unvan
Üçüncü Sınıf	8	Hâkimlik
Üçüncü Sınıf	7	Hâkimlik
Üçüncü Sınıf	6	Hâkimlik Danıştay Tetkik Hâkimliği Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği
İkinci Sınıf	5	Hâkimlik Danıştay Tetkik Hâkimliği Danıştay Savcılığı Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği
İkinci Sınıf	4	Hâkimlik Danıştay Tetkik Hâkimliği Danıştay Savcılığı Mahkeme Başkanlığı Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği
İkinci Sınıf	3	Hâkimlik Danıştay Tetkik Hâkimliği Danıştay Savcılığı Mahkeme Başkanlığı Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği
İkinci Sınıf	2	Hâkimlik Danıştay Tetkik Hâkimliği Danıştay Savcılığı Mahkeme Başkanlığı Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği Genel Müdürlük Daire Başkanlığı Araştırma Plânlama Koordinasyon Kurulu Üyeliği
İkinci Sınıf	1	Hâkimlik Danıştay Tetkik Hâkimliği Danıştay Savcılığı Mahkeme Başkanlığı Adalet Müfettişliği Bakanlık Tetkik Hâkimliği

Genel Müdürlük Daire Başkanlığı
Araştırma Plânlama Koordinasyon Kurulu
Üyeliği

Birinci sınıfa ayrılmış

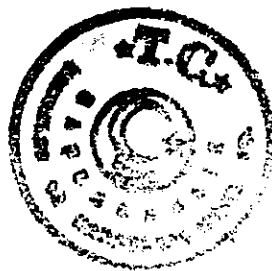
1

Hâkimlik
Danıştay Tetkik Hâkimliği
Danıştay Savcılığı
Bölge İdare Mahkemesi Başkanlığı
Mahkeme Başkanlığı
Müstakil Daire Başkanlığı
Adalet Başmüfettişliği
Genel Müdür Yardımcılığı
Genel Müdürlük Daire Başkanlığı
Araştırma-Plânlama ve Koordinasyon Kurulu
Üyeliği
Adalet Müfettişliği
Bakanlık Tetkik Hâkimliği

Birinci Sınıf

1

Adalet Bakanlığı Müsteşarlığı
Bakanlık Yüksek Müşavirliği
Adalet Bakanlığı Müsteşar Yardımcılığı
Adalet Bakanlığı Teftiş Kurulu Başkanlığı
Adalet Bakanlığı Genel Müdürlüğü
Araştırma Plânlama ve Koordinasyon Kurulu
Başkanlığı
Teftiş Kurulu Başkan Yardımcılığı
Hâkimlik
Danıştay Tetkik Hâkimliği
Bölge İdare Mahkemesi Başkanlığı
Mahkeme Başkanlığı
Danıştay Savcılığı
Müstakil Daire Başkanlığı
Adalet Başmüfettişliği
Genel Müdür Yardımcılığı
Genel Müdürlük Daire Başkanlığı
Araştırma-Plânlama ve Koordinasyon Kurulu
Üyeliği
Adalet Müfettişliği
Bakanlık Tetkik Hâkimliği

15

Madde 41- 2802 sayılı Kanuna ekli I Sayılı Ek Gösterge Cetveli aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“I SAYILI EK GÖSTERGE CETVELİ

UNVAN	DERECE	EK GÖSTERGE
a) Anayasa Mahkemesi Başkanı, Yargıtay Birinci Başkanı, Danıştay Başkanı, Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanı ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı ve Danıştay Başsavcısının aylık ödemeleri birinci derecenin son kademesine eklenecek,	1	8.000
b) Anayasa Mahkemesi üyeleri, Yargıtay üyeleri, Danıştay üyeleri, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcıvekili, ve birinci sınıf hâkim ve savcılar, Adalet Bakanlığı Müsteşarının aylık ödemeleri birinci derecenin son kademesine eklenecek,	1	7.600
c) Bu Kanuna göre birinci sınıf hâkim ve savcılığa ayrılmalarına karar verilmiş olup da birinci derece aylığını almış olanlar,	1	4.800
d) Diğer hâkim ve savcılar	1 2 3 4 5 6 7 8	4.000 3.600 3.000 2.300 2.200 1.600 1.500 1.300”

Madde 42- 2802 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici maddeler eklenmiştir.

“Geçici Madde 13- Bu Kanunla değiştirilen 2802 sayılı Kanunun 15 ve 32 nci maddelerindeki düzenlemeler, hâlen görevde bulunan hâkim ve savcılar hakkında da uygulanır. Ancak bu uygulama yapılırken, 15 inci maddenin ikinci fıkrasından yararlanacak olanlar yönünden, Yargıtay ve Danıştay üyeliklerine seçilme hakkının yitirilmemiş olması gerekir.

Bu durumda olanlardan, birinci fıkrada sayılan maddelerin yürürlüğe girdiği tarihten önce birinci sınıfa ayrılmalarına karar verilmiş olan hâkim ve savcılar ile meslekte fiilen on yılını dolduran ve birinci sınıfa ayrılma incelemesine tâbi tutulacak hâkim ve savcılar bu tarihten geçerli olmak üzere birinci sınıfa ayrılma ve birinci sınıf olma tarihleri de 15 ve 32 nci maddelere göre düzeltilir.

Bu uygulamalar, geçmişe yönelik malî hak doğurmaz.

Geçici Madde 14- Bu Kanunla değiştirilen adlî ve idarî yargı hâkim ve savcılığının sınıf, derece ve görev unvanlarını belirleyen (1) ve (2) sayılı cetveller gereğince hâkim ve savcılarının yeniden atanmaları gerekmez. Bunlar mevcut görevlerine devam ederler.

16

Geçici Madde 15- Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç yıl süre ile adalet müfettişliğine yapılacak atamalarda, 37 nci maddedeki sekiz yıllık hizmet süresi beş yıl olarak uygulanır."

Madde 43- 2802 sayılı Kanunun 8 inci maddesinin (e) bendi, 9 uncu maddesinin dördüncü, beşinci, altıncı fıkraları, 11 inci maddesinin ikinci fıkrası, 23 üncü maddesinin ikinci fıkrası, 30 uncu maddesinin dördüncü fıkrası, 39 uncu maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları, 60 ıncı maddesinin son fıkrası, 78 inci maddesinin üçüncü fıkrası ile 88 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi yürürlükten kaldırılmıştır.

Madde 44- 26/4/1961 tarihli ve 298 sayılı Seçimlerin Temel Hükümleri ve Seçmen Kütükleri Hakkında Kanunun 15 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 15- İl seçim kurulu, iki yılda bir ocak ayının son haftasında, il merkezinde görev yapan en kıdemli hâkimin başkanlığında merkez ilçe seçim kurulu başkanlarından sonra gelen en kıdemli iki üyeden oluşur. Kurulun, hâkimlerden iki de yedek üyesi vardır. Bu suretle kurulan il seçim kurulu iki yıl süre ile görev yapar. Hâkimlerin kıdemi, 24/2/1983 tarihli ve 2802 sayılı Hâkimler ve Savcılar Kanununun 15 inci maddesine göre belirlenir. Ancak, bu kıdemin belirlenmesinde, kınama veya daha ağır disiplin cezası almış olanlar diğerlerinden kıdemsiz sayılırlar.

İl seçim kurulu başkanlığı ile asıl ve yedek üyeliklerini ve ilçe seçim kurulu başkanlığını yapacak olan hâkimlerden biri, herhangi bir sebeple bu görevi yapamaz ve o yerde bu görevi yapabilecek başka bir hâkim de bulunmazsa, o yerin bağlı olduğu ağır ceza mahkemesinin yargı çevresi içerisinde bulunan ve görevinden ayrılmasında sakınca görülmeyen bir hâkime, merciince bu yetki verilir.

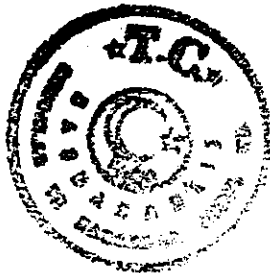
Eksiklerin, ağır ceza çevresi içerisindeki hâkimlerden tamamlanmasına imkân bulunmayan hâllerde, bu ağır ceza merkezine en yakın ağır ceza mahkemelerinin yargı çevresi içerisindeki hâkimlerden biri, yukarıdaki usule göre yetki verilerek gönderilir.

Bu suretle kendisine yetki verilen hâkimin gelip görevine başlamasına kadar, seçim kurulu başkanlığını, kurulun kendi arasından gizli oyla seçeceği bir üye yapar."

Madde 45- 298 sayılı Kanunun 18 inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 18- İlçe seçim kurulu, iki yılda bir ocak ayının son haftasında, bir başkan ile altı asıl ve altı yedek üyeden kurulur ve iki yıl süre ile görev yapar. İlçedeki en kıdemli hâkim kurulun başkanıdır. Bu kurul asıl üyeleriyle toplanır. Bir asıl üyenin katılmadığı toplantıya, öncelikle o üyenin yedeği çağırılır.

İl merkezlerinde kurulacak merkez ilçe seçim kurullarına, il seçim kurullarına başkanlık edecek hâkimden sonra gelen en kıdemli hâkim başkanlık eder.

Seçmen sayısı 25 000'i aşan ilçelerde seçim evrakının dağıtım ve toplanması sandık kurul başkanları ve en az bir üyenin eğitimi ile sandık kurullarından sonuçların alınması ve birleştirilerek bağlı olduğu ilçe seçim kuruluna teslim görevini niyabeten yerine getirmek amacıyla, geçici ilçe seçim kurulları oluşturulabilir. Bu kurullar bir başkanla altı üyeden oluşur. İl ve ilçe seçim kurullarında görev almış hâkimlerden sonra gelen en kıdemli hâkimler bu kurullara başkanlık eder. Kurulun iki üyesi kurul başkanınca kamu görevlileri arasından belirlenir. Dört üye ise dört yedeği ile birlikte 19 uncu madde esaslarına göre siyasî partilerden alınır. Bu kurulların çalışma usul ve esasları, kurulacağı ilçeler ile sayısı ve görev süresi Yüksek Seçim Kurulu tarafından kararlaştırılır.

Hâkimlerin kıdemi 2802 sayılı Kanunun 15 inci maddesine göre belirlenir. Ancak, bu kıdemin belirlenmesinde, kınama veya daha ağır disiplin cezası almış olanlar diğerlerinden kıdemsiz sayılırlar."

Madde 46- 298 sayılı Kanunun 30 uncu maddesine aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Seçim büroları, seçim kurulu başkanları tarafından ve seçim iş ve işlemleri dışında Yüksek Seçim Kurulunun görüşü alınmak suretiyle Adalet Bakanlığınca çıkartılacak yönetmelikle belirlenecek usul ve esaslara göre adalet müfettişleri vasıtası ile denetlenir.

Seçim büroları, seçim kurulu başkanlarınca yılda en az bir defa denetlenir. Bu denetim, geçen bir yıllık işlemlere şâmil olmak üzere her yıl ocak ayı içinde yapılır. Denetim sonucunda düzenlenecek raporların bir örneği seçim bürolarında saklanır, birer örneği de en geç o ayın sonuna kadar Yüksek Seçim Kurulu Başkanlığına gönderilir."

Madde 47- 298 sayılı Kanunun ek 7 nci maddesindeki "Subay, Astsubaylar hariç olmak üzere" ibaresi "Yüksek mahkeme üyeleri, hâkimler, savcılar ve bu meslekten sayılanlar ile Subay ve Astsubaylar hariç olmak üzere" şeklinde değiştirilmiştir.

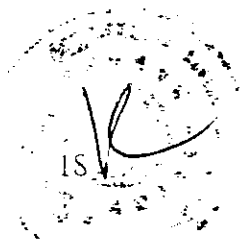
Madde 48- 8/5/1991 tarihli ve 3717 Sayılı Adli Personel İle Devlet Davalarını Takip Edenlere Yol Gideri ve Tazminat Verilmesi ile 492 Sayılı Harçlar Kanununun Bir Maddesinin Yürürlükten Kaldırılması Hakkında Kanunun 2 nci maddesinin altıncı fıkrasının birinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş ve ikinci cümlesi de aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Ancak, bu ödemelerin aylık toplamı en yüksek Devlet memuru aylığını (ek gösterge dahil) geçemez."

"Geçen miktar ve yol tazminatının diğer 1/2' si, o yerdeki bir bankada açılan hesaba yatırılır."

Madde 49- 29/7/2002 tarihli ve 4769 sayılı Ceza İnfaz Kurumları ve Tutukevleri Personeli Eğitim Merkezleri Kanununun 10 uncu maddesinin birinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 10- Eğitim merkezlerine hizmet öncesi eğitim için, idare memurluğu öğrenciliğine, Devlet memurluğu merkezi sınav sonucuna göre Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi tarafından, Adalet Bakanlığınca belirlenecek sayıya göre yerleştirme yapılır, infaz ve koruma memurluğu öğrenciliğine ise, 2802 sayılı Kanunun 114 üncü maddesindeki usule göre başarılı olanlar alınır."

Madde 50– 4769 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

“Geçici Madde 2– Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 1/8/2007 tarihine kadar 11 inci maddenin birinci fıkrasındaki hizmet öncesi eğitime ilişkin hükümler uygulanmaz.”

Madde 51– 23/7/2003 tarihli ve 4954 sayılı Türkiye Adalet Akademisi Kanununun 31 inci maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

“Uzmanlık programlarını başarıyla bitirenlerin derece ve kademelerine, iki yılı aşmamak üzere eğitimde geçirdikleri süre eklenir.”

Madde 52– 4954 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

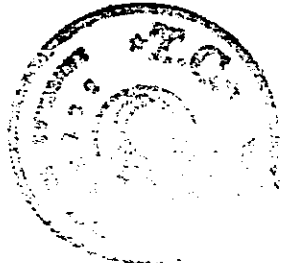
“Geçici Madde 10– Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren beş yıl süreyle Bakanlığın teklifi ve Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun kararı ile bir yıllık staj süresini tamamlayan adli ve idarî yargı hâkim ve savcı adayları, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca mesleğe kabul edilmeleri hâlinde, hâkimlik ve savcılık mesleğine atanabilirler.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin hususlar Akademinin görüşü alınarak hazırlanacak yönetmelikte gösterilir.”

Madde 53– Adalet Bakanlığı merkez kadrosunda kullanılmak üzere ekli listede yer alan kadro ihdas edilerek, 13/12/1983 tarihli ve 190 sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararnameye ekli (II) sayılı cetvelin ilgili bölümüne eklenmiştir.

Geçici Madde 1– Bu Kanunda öngörülen yönetmelikler, Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren en geç altı ay içinde çıkarılır.

..

(1) SAYILI LİSTE

KURUMU : ADALET BAKANLIĞI
TEŞKİLÂTI : MERKEZ

İHDASI UYGUN GÖRÜLEN KADROLARIN (MESLEK MENSUPLARI)

[illegible]

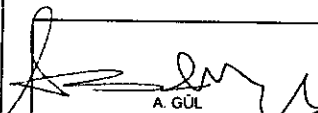
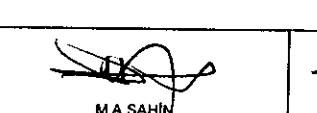
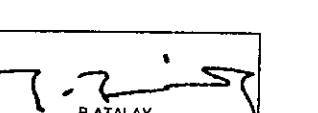
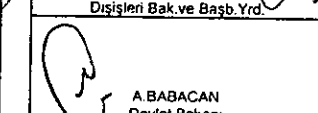
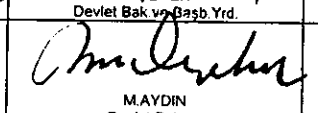
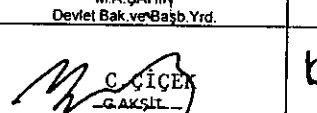
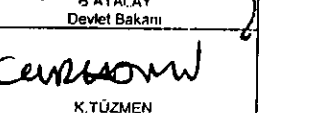
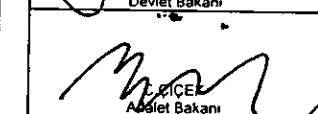
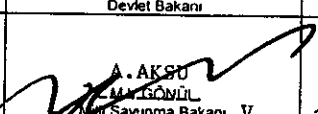
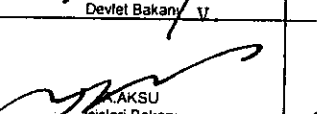
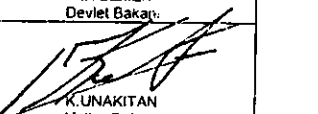
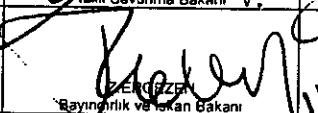
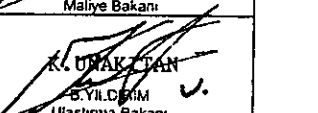
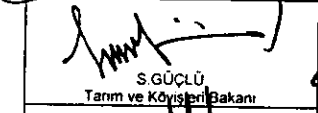
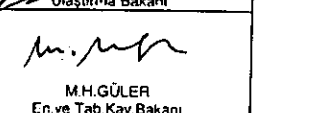
T/ 883

Madde 54- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 55- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

Eki

RECEP TAYYİP ERDOĞAN
BAŞBAKAN

 A. GÜL Dışişleri Bak. ve Başb. Yrd.	 A. ŞENER Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 M. A. ŞAHİN Devlet Bak. ve Başb. Yrd.	 B. ATALAY Devlet Bakanı
 A. BABACAN Devlet Bakanı	 M. YARDIN Devlet Bakanı	 C. ÇİÇEK Devlet Bakanı V.	 K. TÜZMEN Devlet Bakanı
 H. ÇELİK Milleti Eğitim Bakanı	 A. AKSU M. Savunma Bakanı V.	 K. AKSU İçişleri Bakanı	 K. UNAKITAN Maliye Bakanı
 S. GÜÇLÜ Tarım ve Köyş. Bakanı	 M. BAŞESGİOĞLU Çalışma ve Sos. G. v. Bakanı	 R. AKDAĞ Sağlık Bakanı	 K. UNAKITAN Ulaştırma Bakanı
 A. KOC Kültür ve Turizm Bakanı	 O. PEPE Çevre ve Orman Bakanı	 A. COSKUN Sanayi ve Ticaret Bakanı	 M. H. GÜLER En. ve Tab. Kay. Bakanı

Dosya No.

101-1099

673